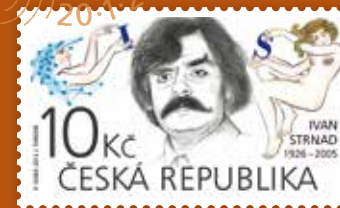
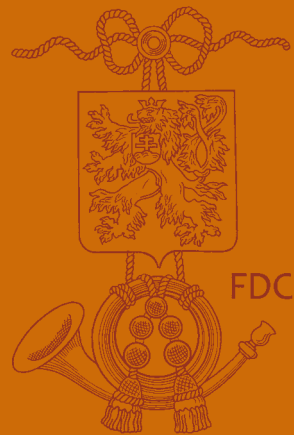

Emisní plán českých poštovních známek 2013

Issue Plan
of Czech
Postage
Stamps
2013

Emisní plán českých poštovních známek 2013

1. Tradice české známkové tvorby: **Ivan Strnad**
2. Osobnosti: **Bertha von Suttner (1843–1914)**
3. Vlečný remorkér – **parník „Pěčko“**
4. Vrtulník **Aero HC2–Heli Baby**
5. Krásky naší vlasti: **750. výročí založení kláštera Zlatá Koruna**
6. Osobnosti: **George Orwell (1903–1950)**
7. Europa – **poštovní dopravní prostředky**
8. Technické památky: **Vodní dílo Fláje**
9. Pražský hrad – **Paolo Caliari, Veronese: Portrét zlatníka a antikváře Jakoba Königa**
10. **Závišův kříž – Vyšší Brod**
11. Společné vydání se Slovenskem: **1150. výročí Cyrila a Metoděje**
12. Motocykl **Čechie 33 – Böhmerland**
13. Železniční osobní drezína **Tatra 15/30**
14. **130 let poštovního bankovníctví**
15. Ochrana přírody – **Karlštejnsko**
16. Krásky naší vlasti: **700 let města Nový Jičín**
17. **MS ve vodním slalomu 2013**
18. Osobnosti: **Josef Bican**, legendární fotbalista (1913–2001)
19. Koně – **Chlumecký plavák**
20. Koně – **Chlumecký Palomino**
21. 200. výročí **bitvy u Lipska**
22. Osobnosti: **Otto Wichterle**, český vynálezce kontaktních čoček (1913–1998)
23. 400 let **Bible kralické**
- 24., 25., 26. Umělecká díla na známkách – *vypsat jednotlivě*

Issue Plan of Czech Postage Stamps 2013

1. *Tradition of Czech Stamp Design: **Ivan Strnad***
2. *Personalities: **Bertha von Suttner (1843–1914)***
3. *The “**Pěčko**” Steam Tugboat*
4. *Helicopter **Aero HC2–Heli Baby***
5. *Beauties of Our Country: **750th Anniversary of Foundation of the Zlatá koruna Monastery***
6. *Personalities: **George Orwell (1903–1950)***
7. *Europa - **Postal Means of Transportation***
8. *Technical Monuments: **Fláje Dam***
9. *Prague Castle – **Paolo Caliari, Veronese: Portrait of Jakob König, Goldsmith and Antiquarian Bookseller***
10. ***Záviš’ Cross – Vyšší Brod***
11. *Common Czech-Slovak Issue: **1150 Years since the Arrival of SS. Cyril and Methodius***
12. *Motorcycle **Čechie 33 – Böhmerland***
13. *Railcar (Draisine) **Tatra 15/30***
14. ***130 Years of Postal Banking Services***
15. *Nature Protection – **Karlštejn Region***
16. *Beauties of Our Country: **700 Years of the Town of Nový Jičín***
17. ***2013 ICF Canoe Slalom World Championships***
18. *Personalities: **Josef Bican**, Legendary Footballer (1913–2001)*
19. *Horses – **Chlumetzer Dun***
20. *Horses – **Chlumetzer Palomino***
21. *200th Anniversary of the **Battle of Leipzig***
22. *Personalities: **Otto Wichterle**, Czech Inventor of Contact Lenses (1913–1998)*
23. *400th Anniversary of the **Bible of Kralice***
- 24., 25., 26. *Works of Art on Postage Stamps*

Tradice české známkové tvorby: Ivan Strnad

Tradition of Czech Stamp Design: Ivan Strnad

10 Kč (Wifag)

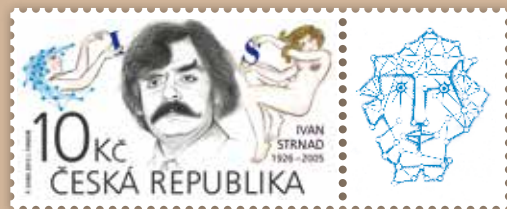
Den vydání: 20. 1. 2013

Autor: Pavel Sivko

Rytec: Jaroslav Tvrdoň

Český grafik a pedagog Ivan Strnad se narodil 3. 4. 1926 v Praze a zemřel v posledních dnech roku 2004 (pohřben byl v roce 2005. Prameny se v datu úmrtí různí). Byl členem Sdružení českých umělců grafiků „Hollar“ a „Grafis“.

Ivan Strnad učil ve speciálním ateliéru pro užitou grafiku na VŠUP v Praze. Věnoval se známkové tvorbě, ilustraci, užité grafice a grafickému designu, architektuře a také textilní a medailérské tvorbě. Vytvořil více než 100 československých známek, medailí, bankovek, řadu firemních značek a přes 20 akcií. Doménou mu byla volná grafika, suchá jehla a rytina, oblíbené měl figurální kompozice. Během svého života dostal mnohá ocenění za uměleckou tvorbu. Nejčastěji za známkovou tvorbu (1964: 2. cena za známky – 20 let ČSSR, 1966: 1. cena za sérii známek Avantgarda 65, 1967, 1970–1972, 1974, 1975:

ceny v soutěžích Nejlepší známka roku) a ocenění za nejhezčí bankovku (1980: bankovka 500,- Kčs).

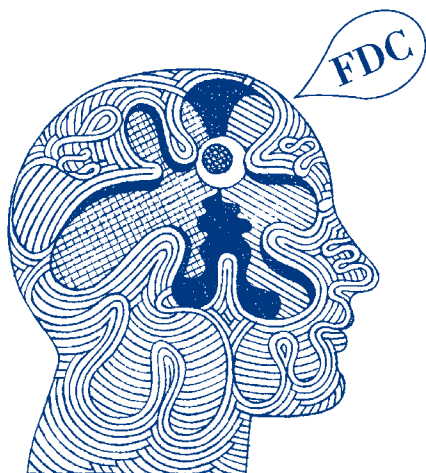
CZK 10 (Wifag)

Date of issue: 20. 1. 2013

Author: Pavel Sivko

Engraver: Jaroslav Tvrdoň

Czech graphic artist and teacher Ivan Strnad was born on 3 April 1926 in Prague and died in the final days of 2004 (his burial took place in 2005. Sources mention different dates of death.) He was a member of the associations of Czech graphic artists "Hollar" and "Grafis". Ivan Strnad taught students in a special applied graphic arts studio at the Academy of Arts, Architecture and Design in Prague. He was the author of stamp designs, illustrations, applied graphics and graphic designs, architectural works, textile works and medals. His work includes over 100 Czechoslovak stamps, medals, banknotes, a number of company logos and more than 20 share warrants. He excelled in free graphic art, dry needle and engraving; figure compositions were also among his favourite disciplines. During his lifetime he won many awards for his works of art. Most of them came for his stamp designs (1964: 2nd prize for the stamps 20 Years of the Czechoslovak Socialist Republic; 1966: 1st prize for the stamp series Vanguard 65; 1967, 1970–1972, 1974, 1975: various Best Stamp of the Year awards) and the most beautiful banknotes (1980: the 500 Kčs banknote).

2 Osobnosti: Bertha von Suttner (1843–1914) Personalities: Bertha von Suttner (1843–1914)

18 Kč (Heidelberg)
Den vydání: 13. 2. 2013
Autor: Renáta Fučíková
Rytec FDC + liniová kresba: Václav Fajt

Baronka Bertha Sophia Felicita von Suttner rozená hraběnka Kinsky ze Vchynic a Tetova (9. června 1843, Praha – 21. června 1914, Vídeň) byla česko-rakouská radikální pacifistka, publicistka a spisovatelka.

Jeden z jejích největších úspěchů je kniha „Die Waffen nieder!“ („Odzbrojte!“) z roku 1889. Tento román vyvolal velký rozruch a zařadil autorku mezi přední představitele mírového hnutí ve světě. Aktivně se podílela na protiválečných akcích, zasadila se o založení mezinárodního Stálého rozhodčího soudu v nizozemském Haagu, obhajovala práva žen a národnostních menšin. Veřejně vyjadřovala nesouhlas s antisemitismem; byla zvolena do čela výboru mírových organizací. V roce 1875 se stala tajemnicí Alfreda Nobela a jejich spolupráce se vyvinula v doživotní přátelství. V jednom z dopisů se Nobel svěřuje, že hodlá založit fond na ocenění lékařů, vědců a lidí, kteří prokázali největší přínos lidstvu. Baronka Suttner byla inspirací, aby se Nobelova cena udělovala i lidem, kteří se zasloužili za mír.

10. prosince 1905 obdržela Bertha von Suttner jako první žena na světě Nobelovu cenu za mír, kterou převzala 18. dubna 1906 v Oslu.

Odkazy na její myšlenky a životní filozofii „zbytečné utrpení, přinášené válkou“ se stále objevují i v dnešní době. Mnoho měst v Rakousku a v Německu nese dodnes její jméno v názvech ulic či náměstí a Bertha von Suttner je zobrazena na rakouské minci v hodnotě 2 euro. Její portrét se nacházel i na starší rakouské bankovce 1000 šilinků.

CZK 18 (Heidelberg)
Date of issue: 13. 2. 2013
Author: Renáta Fučíková
Engraver of the FDC and line drawing: Václav Fajt

Baroness Bertha Felicitas Sophie von Suttner, née Countess of Wchinitz and Tettau (9 June 1843, Prague – 21 June 1914, Vienna) was a Czech and Austrian radical pacifist, journalist and novelist. Her novel, “Die Waffen nieder!” (Lay Down Your Arms), published in 1889 was a major success. It became a huge sensation and placed the author among the leading figures of the global peace movement. She played an active role in anti-war events, helped establish the international Permanent Court of Arbitration in the Hague, Nether-

FDC

ALFRED NOBEL • BERTHA VON SUTTNER

lands, defended the rights of women and ethnic minorities. She publicly expressed her disapproval of antisemitism and was elected as the head of the Committee of Organizations for Peace. In 1875, she shortly became Alfred Nobel's secretary. Their co-operation turned them into lifetime friends. In one of his letters, Nobel told Bertha that he was about to set up a foundation which would enable him to award physicians, scientists and other people for their major contributions to humankind. Baroness von Suttner inspired his decision to include a peace prize

among those prizes provided in his will. On 10 December 1905, she became the first woman in the world to win the Nobel Peace Prize. She received it on 18 April 1906 in Oslo. References to her ideas of “useless suffering caused by war” and to her life philosophy can still be found today. Her name still appears as part of the names of streets or squares in many towns in Austria and Germany. Bertha von Suttner's portrait is on the Austrian 2 euro coin. She was also portrayed on the old Austrian 1,000 shilling banknote.

3 Vlečný remorkér – parník „Pěčko“ Steam The “Pěčko” Tugboat

25 Kč, (Heidelberg)
Den vydání: 6. 3. 2013
Autor: Pavel Sivko
Rytec FDC: Jaroslav Tvrdoň

Plavba s nákladem se praktikuje od nepaměti. Teoreticky od dob, kdy člověk poprvé naložil náklad na jakoukoli loď či vor a nechal se po proudu dopravit do místa určení. Pokud však toto pravidlo nezanechal v cíli svému osudu či ho neprodal k dalšímu použití, musel ho odtáhnout proti proudu tažným či vlečným způsobem zpět do místa vyplutí.

Nejdříve loď táhli zpět lidé za pomoci dostatečně dlouhého lana. Tuto práci většinou profesionálně vykonávali lidé z vesnic u řek a vydělávali si tak na živobytí. Tento způsob byl velice těžký jak pro tahače, tak pro kormidelníka, který musel loď udržet od břehu. V pozdějších dobách, byly k této činnosti, používání i koně a krávy, později i automobily, traktory či lokomotivy umístěné na kolejích k tomu určených. V minulosti vybudované potahové stezky, které se na některých místech dochovaly dodnes, jsou nyní používány jako turistické chodníky či cyklostezky. Největší rozvoj vlečné plavby byl zahájen vynálezem parního stroje (později nahrazen dieselovým agregátem). K vrcholnému rozmachu plavby vlečením dochází v 19. století, kdy je díky technice

možné pohodlně přepravovat zboží jak po tak proti proudu. Koncem 20. století je vlečná plavba nahrazena tlačnou plavbou. U nás používané parníky typu „P“, zvané „Pěčka“, byly vrtulové parníky původně určené pro službu v hamburském přístavu. Oproti tradičním říčním vlečným parníkům byly kratší, širší a s větším ponorem. Lodní vrtule u největších modelů dosahovaly průměru až dva metry. Lodě měly krátká kormidla, která nepřesahovala obrys zádě. K vlečení sloužil masivní odpružený vlečný hák. Parníky „Pěčka“ byly hojně užívány a patřily k výdobytkům své doby. Na vítavsko-labské cestě u nás patřily k nejrozšířenějším plavidlům.

Na známce je parník „Pěčko-18“. Kariéra parníků typu „P“ byla ukončena vzestupem dieselových motorů pro jejich vyšší výkon.

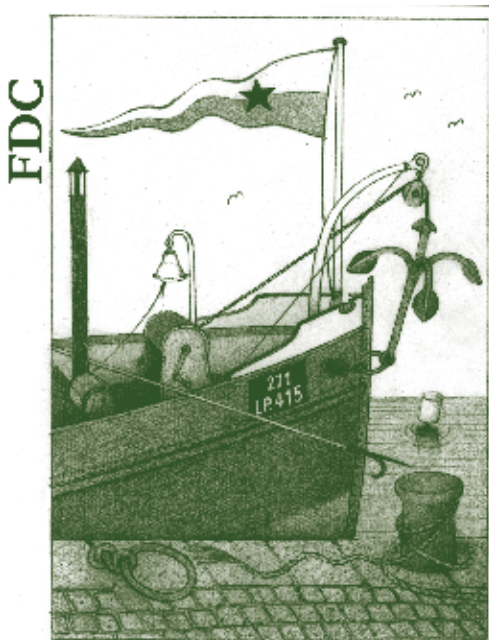
CZK 25 (Heidelberg)

Date of issue: 6. 3. 2013

Author: Pavel Sivko

Engraver of the FDC: Jaroslav Tvrdoň

Cargo shipping has been used through the ages. In theory, it started when cargo was loaded on any ship or raft for the first time to be carried downstream to a destination. If the shipper did not abandon the vessel at the destination or sell it for further use, the vessel had to be pulled by man upstream back to the place of origin. At first, men used ropes long enough to pull the vessel. These men were usually local villagers who pulled vessels upstream as their source of income. This method was very taxing for both pullers and vessel pilots responsible for keeping the vessel on course. Manual labour was replaced by cows and horses, and later by cars, tractors or engines running on tracks built for the purpose. Today, some of these tracks are still preserved and used as pedestrian or bike paths. The invention of the steam engine (later replaced by the diesel engine) started a large boom of tugboat use. This boom came to a head during the 19th century when tugboats provided easy transportation up and down the river. In the late 20th century, tugboats started to be used for pushing rather than the traditional pulling. Propeller steamboats, known as P-type or "Pěčko", were used locally. They were originally designed for the Hamburg port. Unlike traditional river tugboats, they were shorter, wider and had

a deeper draft. The maximum propeller size in the largest boats was two meters. The short helm did not exceed the dimensions of the boat. A massive hook and flexible suspension allowed for flexibility of tugging. The widely used "Pěčko" boats were cutting-edge technology of its time. They belonged to the most frequently used boats on the Czech stretch of the Vltava and Labe rivers. The stamp depicts a "Pěčko-18" steamboat. The higher-output diesel engines ended the career of the P-type boats.

4 Vrtulník Aero HC2-Heli Baby Helicopter Aero HC2-Heli Baby

25 Kč, (Heidelberg)

Den vydání: 6. 3. 2013

Autor: Pavel Sivko

Rytec FDC: Jaroslav Tvrdoň

Počátky vývoje prvního českého vrtulníku se datují do 40. let 20. století v továrně Aero. Stavba proto-

typu začala v roce 1951, první zkušební „upoutaný“ let se konal v březnu 1954 a první ostrý let v prosinci téhož roku. Oficiální premiéra pro veřejnost byla uspořádána v roce 1955 na brněnském veletrhu. Do sériové výroby se investovalo v roce 1957, ale kvůli technickým problémům s motorem byla zahájena teprve o rok později

pod vojenským označením VR-2.

Roku 1961 se začalo s výrobou nástupnického modelu HC102 se silnějším motorem o výkonu 81 kW. Z technických lahůdek té doby bylo možné palubu vybavit interkomem a radiostanicí. V té době byly všechny starší modely s označením HC2 svolány a vylepšeny na model HC102. Další modernizace byla naplánována na rok 1963, kdy měla být zahájena výroba modelu HC202 s novějším motorem o maximálním výkonu 103 kW. K tomu ale nikdy nedošlo, protože armáda (ČSLA) začala používat sovětské vrtulníky MI-1, MI-2 a MI-4.

Zbylé kusy vrtulníků HC2 a HC102 byly předány Svazarmu a několik jich bylo použito filmaři ke tvorbě filmů. Tento vrtulník byl tvůrci použit např. i v dětském filmu „O letadélku káněti“, kde byl představen jako malé letadlo. Zobrazený vrtulník je namalován dle originálu, který je vystaven v Národním technickém muzeu.

CZK 25 (Heidelberg)

Date of issue: 6. 3. 2013

Author: Pavel Sivko

Engraver of the FDC:

Jaroslav Tvrdoň

The first Czech helicopter began to be developed by the Aero factory in the 1940s. The building of the prototype helicopter started in 1951; the first tied down flight test was carried out in March 1954, followed by the first rigorous flight in December 1954. The official first public flight was a part of the 1955 Brno Trade Fair events. In 1957, investments were made to prepare series production start-up but it had to be postponed because of technical problems with the engine. The military designation VR-2 was assigned to the start-up model. The successor model HC102 with a stronger engine with the output of 81 kW followed in 1961. The special technical deck features included an intercom and a radio station. At the same time, all older HC2 models were recalled and upgraded to HC102.

Further upgrading was scheduled for 1963 when a new model, HC202, with a newer engine with a maximum output of 103 kW, was to be launched. However, this has never taken place because the Czechoslovak Army switched to the Soviet helicopters MI-1; MI-2; and MI-4.

The remaining pieces of the HC2 and HC102

helicopters were handed down to the then largest paramilitary organisation Svazarm; some of them were also used by film makers to create films, such as the children's film "O letadélku Káněti" where it was featured as a small aircraft.

5 Krásy naší vlasti: 750. výročí založení kláštera Zlatá Koruna

Beauties of Our Country: 750th Anniversary of Foundation of the Zlatá koruna Monastery

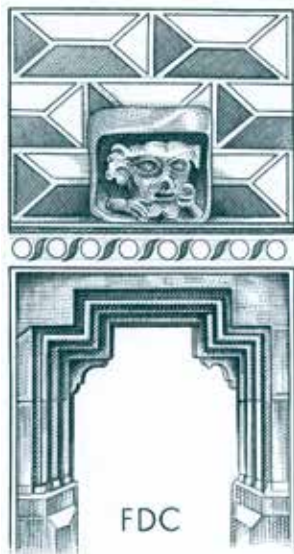
14 Kč (Waite)
Den vydání: 3. 4. 2013
Autor: Jan Kavan
Rytec: Václav Fajt

Podle legendy český král Přemysl Otakar II. založil tento klášter roku 1263 ze zbožných pohnutek. Král měl totiž před důležitou bitvou u Kressenbrunn roku 1260 proti uherskému králi Bélovi IV. učinit zbožný slib, že za své vítězství nechá založit klášter. Po vítězném boji pak své slovo skutečně splnil. Důvody pro založení kláštera však byly zároven i politické. Nový klášter měl zamezit případné rozpínavosti rodu Vítkovců, kterým patřil nedaleký Český Krumlov. Zakladatel věnoval Zlaté Koruně rozsáhlé pozemky, k nimž pak přibýly další od jiných donátorů, což klášteru umožnilo velký rozkvět ve 14. století. Sláva Zlaté Koruny však pohasla během husitských válek. Roku 1420 byla napadena husity, kteří budovy zapálili a způsobili tím velké škody. Po třicetileté válce, během níž klášter dále trpěl pobyty vojsk a rabováním, se však Zlatá Koruna vzhopila a zařadila se mezi vzorové kláštery. Další dobou rozkvětu byla 2. polovina 18. století. Vznikla zde škola pro děti místních poddaných,

kde se vyučovalo podle tehdy moderní názorné metody. Bohužel právě tehdy, roku 1785, byl slibný rozvoj kláštera nečekaně ukončen zrušovacím dekretem císaře Josefa II. a od té doby zde řeholní život definitivně ustal. Budovy kláštera poté odkoupili krumlovští Schwarzenbergové (roku 1787), kteří jej pronajímali. Roku 1909 se začalo s rekonstrukcemi klášterních budov, které probíhaly i během 2. světové války. V té době byl klášter Schwarzenbergům zkonfiskován protektorátními úřady a v roce 1948 přešel do vlastnictví československého státu. V letech 1979 až 2000 byl pod správou Státní vědecké knihovny a nyní ho spravuje Národní památkový ústav. V roce 1995 byl zlatokorunský klášter prohlášen národní kulturní památkou.

CZK 14 (Waite)
Date of issue: 3. 4. 2013
Author: Jan Kavan
Engraver: Václav Fajt

A legend has it that the Zlatá koruna Monastery was founded in 1263 by King Přemysl II Ottokar of Bohemia for pious purposes. He is believed to have made a pious vow that if he wins the important battle of Kressenbrunn against Béla IV, King of Hungary in 1260, he will found a monastery. He won the battle and kept his word. However, there were also political reasons for the foundation. A new monastery was to prevent the expansionist

tendencies of the Vítek family, owners of the neighbouring town of Český Krumlov. The founder endowed the monastery with a large area of land that was further extended by donations from other people. These helped the monastery flourish in the course of the 14th century. Its glory faded during the Hussite wars in the early 15th century. The Hussites attacked the monastery in 1420, set it on fire and caused extensive damage. The Thirty Years' War in the 17th century that caused further suffering and looting was followed by a period of recovery during which it became one of the model monasteries. The 2nd half of the 18th century was again a period of prosperity. The monks set up a school for the children of local peasants and used an advanced teaching method. Unfortunately, Joseph II ab-

ruptly stopped this promising development by his 1785 cancellation decree which meant a complete end to the monastic life there. In 1787, the buildings of the monastery were bought by the Schwarzenbergs of Český Krumlov who rented them. In the 20th century, the buildings underwent a reconstruction which started in 1909 and continued into the second world war. The Schwarzenbergs lost the monastery during the war when it was confiscated by the Protectorate. In 1948, it became the property of the Czechoslovak government. Between 1979 and 2000, the monastery's manager was the State Scientific Library, which is presently replaced by the National Heritage Institute. The Zlatá koruna Monastery became a national cultural heritage site in 1995.

6 Osobnosti: George Orwell (1903–1950)

Personalities: George Orwell (1903–1950)

26 Kč (Wifag)
Den vydání: 3. 4. 2013
Autor: Oldřich Kulhánek
Rytec: Miloš Ondráček

George Orwell je pseudonymem vizionáře, vlastním jménem Eric Arthur Blair. Narodil se 25. 6. 1903 v Indii a zemřel 21. 1. 1950. Byl britským novinářem, esejistou a spisovatelem. Světovou popularitu si získaly jeho alegorické romány „Farma zvířat“ a „1984“, popisující nehumánnost totalitních ideologií, které kupodivu byly pravdivou vizí na hony vzdálenou utopiím. Do Anglie Blaira přivezla matka, když mu bylo kolem jednoho roku. Vyrůstal v Oxfordshiru a podle místní říčky Orwell si později dal svůj pseudonym. V mládí vystudoval soukromou střední školu a prestižní Eton College. Jelikož mu rodiče nemohli platit studium na univerzitě, začal v roce 1922 pracovat pro Indickou imperiální policii v tehdejší Britské Indii v Barmě. Zde jsou počátky jeho nenávisti k imperialismu a také zde se začal přiklánět k levicové politice. Svě zázitky popsal ve své prvotině, románu „Barmské dny“,

vydané v roce 1934. V roce 1927 se vrátil zpět do Anglie, začal psát eseje a pracovat jako novinář. Nějakou dobu žil na ulici jako tulák a pohyboval se mezi spodinou společnosti. Svě zázitky zúročil například v knize „Na dně v Paříži a Londýně“ vydané v roce 1933. Politické

události v Evropě se ho silně dotýkají a tak se stává socialistou, antifašistou a kritikem všech nedemokratických politických tendencí. Po roce 1936 se Orwell jako dobrovolník zapojil do španělské občanské války, kde bojoval v jednotkách milic. Zážitky ze svého působení ve španělské občanské válce popsal v knize „Hold Katalánsku“, ve které líčí i své těžké zranění z roku 1937. V roce 1938 žil krátce v Maroku. Do roku 1940 psal Orwell recenze na knihy pro Nový anglický týdeník. Druhé světové války se neúčastnil kvůli vleklé tuberkulóze a v roce 1940 začal pracovat pro BBC a svými komentáři pilně přispíval i do novin a časopisů. Krátce před smrtí napsal svůj stěžejní vizionářský román „1984“. Jeho dílo bylo i zfilmováno. Ačkoliv psal knihy o diktaturách komunistického typu, sám se cítil být socialistou. Orwellovy knihy a eseje se netýkají jen politiky, ale komentují život své doby a zabývají se sociálními tématy. Všeobecně je považován za jednoho z nejlepších anglických esejistů. V komunistickém Československu byl na seznamu zakázaných autorů a jeho knihy v češtině vycházely v exilových nakladatelstvích.

FDC

CZK 26 (Wifag)
Date of issue: 3. 4. 2013
Author: Oldřich Kulhánek
Engraver: Miloš Ondráček

Eric Arthur Blair, known by his pen name George Orwell, was a visionary. This English journalist, essayist and novelist was born on 25 June 1903 in India and died on 21 January 1950. His allegorical novels "Animal Farm" and "1984", which describe the inhumane nature of totalitarian ideologies in a way that was surprisingly true and far removed from any utopia, gained popularity all around the world. Eric was brought to England by his mother when he was about one year old. He grew up in Oxfordshire; the name of the local river Orwell became his pen name. He studied at a private grammar school and the prestigious Eton College. His parents were not able to finance his university studies; he therefore took up a job as an Indian Imperial Police officer in Burma in the former British India. Here, he started to hate imperialism and lean towards left-wing politics. He described his experience in his debut novel "Burmese Days" published in 1934. In 1927, Orwell returned back to England where he began to write essays and work as a journalist. He spent some time living on the street among

other members of the underclass. He reflected on his experience e.g. in the novel "Down and Out in Paris and London" published in 1933. As a man strongly affected by the political events in Europe, Orwell became a socialist, antifascist and critic of all undemocratic political tendencies. After 1936, he joined the volunteer forces fighting in the Spanish Civil War. He described his experience of his involvement in the war, including a serious injury he suffered in 1937, in the novel "Homage to Catalonia". In 1938, he lived for a short time in Morocco. Until 1940, he wrote regular book reviews for the New English Weekly. His lingering tuberculosis prevented him from fighting in World War II; instead, he started to work for the BBC in 1940 and regularly contributed to newspapers and magazines. He wrote his visionary novel "1984" shortly before his death. The novel was also turned into a film. Although he wrote books criticising communist dictatorships, he felt himself a socialist. Orwell's novels and essays not only deal with politics but also provide a commentary on contemporary life and social themes. Orwell is generally considered as one of the best English essayists. His books were banned by the Czechoslovak communist government and Czech editions came out only in exile.

Europa – poštovní dopravní prostředky

Europa – Postal Means of Transportation

20 Kč (Heidelberg)
Den vydání: 2. 5. 2013
Autor: Karel Dvořák
Rytec FDC: Jaroslav Tvrdouh

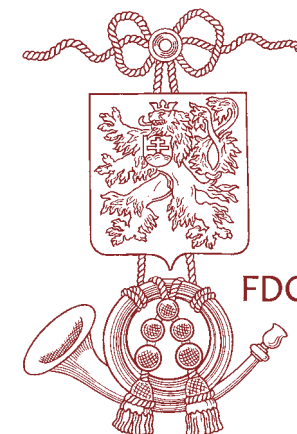
Každoroční emise stejná pro všechny státy sdružené v organizaci PostEurope letos dostala jednotný námět – poštovní dopravní prostředek. Jeden ze symbolů historie československé pošty představuje koňmi tažený poštovní balíkový vůz. Jeho model značky IV typově vycházel z jednosměrného nákladního vozu rakouské poštovní správy. Stejně jako rakouský byl zpravidla tažen jednou koňskou silou a československá pošta pomocí něj doručovala balíkové zásilky adresované jak firmám, tak domácnostem. Vzhledem k pomalu postupující motorizaci patřil mezi poštovní dopravní prostředky ještě na počátku 60. let 20. století.

Ačkoli nepatřil mezi největší, působí robustním dojmem umocněným navíc oplechováním dřevěné korby. Zamykatelný nákladní prostor skříně činil 3 metry krychlové, pro přepravu balíků se však dala využít i střecha opatřená zábradlím. Nosnost vozu byla stanovena na celou 1 tunu. Po setmění byla bezpečnost jízdy zajištěna jednou, později dvěma svítílnami umístěnými na bocích v horní části skříně za postilionovým (vozkovým) sedadlem. V expozici Poštovního muzea ve Vyšším Brodě se nalézá nejen původní prvorepublikový balíkový vůz značky IV, ale i několik modelů balíkových vozů z téhož období, které svým precizním zpracováním věrně znázorňují podobu dalších typů využívaných pro přepravu balíků v československém státě. Pro motiv obálky prvního dne (FDC) bylo vybráno logo československé pošty, používané od roku 1923 na poštovních vozech. Sestává z tradičního symbolu poštovníctví – poštovního rohu, malého státního znaku ČSR a šňůr se střapci ve státních barvách – bílé, červené a modré. Dodávala jej pražská firma Karel Mollenda podle vlastního grafického návrhu. Nahrazen byl až znakem spojů zavedeným roku 1963.

CZK 20 (Heidelberg)
Date of issue: 2. 5. 2013
Author: Karel Dvořák
Engraver of the FDC: Jaroslav Tvrdouh

The theme of this year's common issue coming out in each PostEurope member country is "Postal Means of Transportation". The Czech stamp depicts a symbol of Czechoslovak Post's history – horse-drawn parcel mail coach. Model IV of this coach was based on a one-horse cargo coach used by Austrian Post.

Like its Austrian counterpart, it was usually drawn by a single horse. Czechoslovak Post used it for delivering parcels addressed to businesses or private recipients. Due to the slow motorisation process, this postal vehicle was in use until the early 1960s.

Although it was not one of the largest coaches, it looks robust. The sheet metal covering its wooden body makes this impression even stronger. Parcels were locked inside the cargo space of 3 cubic meters or on the roof with rails. The maximum loaded weight was a full tonne. The coach had one, and later two lamps, mounted on the sides of the upper part of the body behind the postilion's (driver's) seat and used for safety purposes during the hours of darkness.

In its exposition, Postal Museum Vyšší Brod displays not only an original parcel coach model IV from the interwar era but also several models of parcel coaches of the same era, meticulously made into a true copy of other designs used to transport parcels in Czechoslovakia.

The selected motif of the first day cover (FDC) is the Czechoslovak Post's logo used from 1923 on mail coaches. It contains the traditional postal symbol – post horn, small Czechoslovak national emblem, and cords with tassels in the national colours – white, red and blue. It was supplied by the Prague-based firm Karel Mollenda based on its own graphic design. It had been used until 1963 when it was replaced by the Ministry of Communications' logo.

8 Technické památky: Vodní dílo Fláje Technical Monuments: The Fláje Dam

14 Kč (Wifag)
Den vydání: 15. 5. 2013
Autor: Adolf Absolon
Rytec: Martin Srb

Vodní nádrž Fláje je údolní přehrada pilířového typu a je jediná svého druhu v ČR, druhá taková je ve Švýcarsku. Nachází se v Krušných horách v příhraničním pásu s Německem v katastru obcí Český Jiřetín a bývalých Flájí. Její vody opouští zemi v Českém Jiřetíně, a pokračují v nedaleké hraniční přehradě Rauschenbach, v Sasku. Díky své unikátní konstrukci se řadí mezi kulturní dědictví České republiky.

Přehrada je atypicky postavená z 35 pilířů – severním dvojice pilířů vzniká návodní líc, který zadržuje vodu. Díky nedalekému kamenolomu byl ke stavbě přehrady použit místní materiál. Pilířovou stavbu umožňuje žulové podloží přehrady. Vodní dílo Fláje se stavělo od roku 1951 do roku 1963. Kvůli snadnému transportu stavebního materiálu nutného k výstavbě přehrady byla zřízena lanová dráha od nejbližší železniční stanice (12 km) – Moldavská horská dráha. K dokončení díla bylo spotřebováno 183 tis. kubíků betonu, které ve výsledku zadržují přes 22 milionů kubíků vody, která pokračuje do nedaleké saské přehrady.

Vodní dílo Fláje sehrálo významnou úlohu při povodních v roce 2002, kdy během jednoho dne napršelo tolik vody, která představuje půlroční průměr. Obyvatelé přílehlých oblastí tak dostali čas na přípravu a z tisícileté vody se stala voda padesátiletá. Fláje sníží svým retenčním účinkem při plném zásobním prostoru kulminační průtok 100leté povodňové vlny z hodnoty 51,2 m³/s na hodnotu 27,4 m³/s.

Přehrada má několik systémů pro kontrolu bezpečnosti celé stavby. Například můžeme jmenovat kyvadlo v podobě ocelové struny, která měří náklon přehrady proti vodě a terénu. Mezi další kontrolní mechanismy patří zejména hydrostatické měření, kontrolující náklon samotných pilířů, nejenom prohnutí stavby. V případě kolapsu vodního díla je možné celou přehradu vypustit během dvou týdnů.

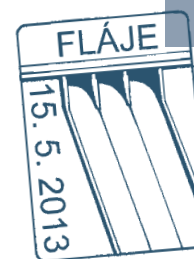
Na místě přehrady stála obec Fláje, která musela být zbořena. Zachráněn byl pouze malý dřevěný kostelík, který byl rozebrán, přemístěn a je využíván v nedalekém Českém Jiřetíně.

CZK 14 (Wifag)
Date of issue: 15. 5. 2013
Author: Adolf Absolon
Engraver: Martin Srb

The Fláje Dam is a pillar-style valley dam, unique in the Czech Republic. Another such dam is in Switzerland. It is located in the Krušné Hory region bordering Germany, in the cadastre of Český Jiřetín and the former Fláje village. Its water leaves the country in and flows into the nearby border dam Rauschenbach in Saxony. Its unique structure makes it a part of the Czech cultural heritage.

The atypical design of the dam made of 35 pillars combines two pillars into an upstream face which contains water. Local material from a nearby quarry was used to build the dam. The granite base of the Fláje Dam enabled the pillar design to be used. It was built between 1951 and 1963. The Moldava Cableway was set up between the quarry and the nearest railway station, 12 km away, to easily transport material to the site. Altogether, 183 thousand cubic meters of concrete were used to build the dam which contains over 22 million cubic meters of water. The water then flows into the nearby Saxon dam.

The Fláje Dam played an important role during the 2002 flood where in one day there was so much precipitation that it equalled half-a-year's average rainfall. This allowed residents of the adjoining areas time to prepare, which turned a potential thousand-year flood into a fifty-year flood. When

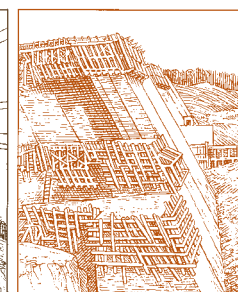
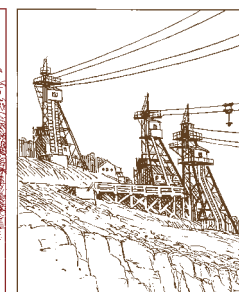
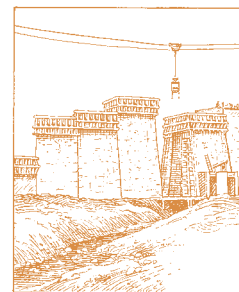

at maximum water retention, the dam can reduce the culmination flow of a one-hundred flood from 51.2 m³/s to 27.4 m³/s.

The dam has several safety control systems, such as a steel-string pendulum which measures the angle between the structure and water and terrain levels,

and other mechanisms, including a hydrostatic measurement system to control the tilt of individual pillars instead of the mere curvature of the structure. In the event of a collapse, the entire dam can be released within two weeks.

The original Fláje village had to be demolished to give way to the construction of the dam. Only its small wooden church was saved; it was dismantled, relocated and is still in use in the nearby Český Jiřetín.

9 Pražský hrad – Paolo Caliari, Veronese: Portrét zlatníka a antikváře Jakoba Königa Prague Castle – Paolo Caliari, Veronese: Portrait of Jakob König, Goldsmith and Antiquarian Bookseller

25 Kč (Waite)
Den vydání: 15. 5. 2013
Rytec: Miloš Ondráček

Paolo Veronese byl italský renesanční malíř žijící v 16. století. Paolo Caliari (též Cagliari), zvaný podle místa narození „Veronese“, byl italský malíř žijící v letech 1528–1588. Malovat se učil od místního mistra Antonia Badile, který vyznával konzervativnější podobu renesančního umění. Tento tradicionalismus zůstal Paolu Veronesemu vlastním po celou dobu kariéry i po jeho přesunu do Benátek v roce 1553. Počátky jeho benátské tvorby v letech 1555–1565 definuje kontrastní kompozice světla a tmy na jeho obrazech. Důkazem jsou plátna z italského kostela Svatého Sebastiana. Protiklad světlých a tmavých ploch vytváří dojem plastičnosti a je patrný zejména v nástrojných malbách. Vrcholu své tvorby dosahuje Paolo Veronese v letech 1565–1580, kdy se již jako uznávaný benátský malíř věnuje umírněnějším kompozicím. Z tohoto období pochází i obraz vystavený v Obrazárně Pražského hradu, který zachycuje podobu německého zlatníka Jakoba Königa působícího v Itálii ve službách císaře Rudolfa II. Již za svého života byl řazen do trojice největších malířů své doby, kdy Tizian maloval svá hluboce spirituální díla, Tintoretto ztělesňoval základy manýrismu a Veronese byl posledním malířem slavnostního života v Benátkách. Jeho dekorativní barevnost je patrná v 18. století v malbě G. B. Tieppolla či v obrazech P. P. Rubense a pro současnost ho znovu objevil v 19. století P. Cézanne. Touto známkou pokračuje znovuobnovená emise Pražský hrad.

CZK 25 (Waite)
Date of issue: 15. 5. 2013
Engraver: Miloš Ondráček

Paolo Veronese was a 16th-century Italian Renaissance painter. Paolo Caliari (also Cagliari), also known as “Veronese” after his birthplace in Verona, lived between 1528 and 1588. He studied painting with the local master Antonio Badile who followed a more conservative form of Renaissance art. Paolo Veronese remained loyal to his teacher’s traditionalism during his entire career, even after he moved to Venice in 1553. His early Venetian paintings made in 1555–65 are characterized by contrasting compositions of light and darkness. An example of this are the canvass paintings for San Sebastiano in Italy. The contrast between the light and dark areas give the paintings a three-dimensional quality, the best

evidence of which are the ceiling paintings. The height of his career came in 1565–80 when the already well-respected Venetian painter created more moderate compositions. The portrait of the German goldsmith Jakob König, who worked in Italy for the Emperor Rudolf II, also dates back to this period. It is now displayed in the Prague Castle Picture Gallery. Veronese was already during his life considered as one of the three greatest painters of his time: Tiziano created his deeply spiritual paintings, Tintoretto laid the basis for mannerism, and Veronese was the last painter of ceremonial life in Venice. His decorative colours are evident in the 18th century paintings by Giambattista Tiepolo or P. P. Rubens; he was again rediscovered by Paul Cézanne in the 19th century. This stamp comes out as part of the resumed series “Prague Castle”.

10 Závišův kříž – Vyšší Brod Záviš' Cross – Vyšší Brod

26 Kč (Waite)
Den vydání: 29. 5. 2013
Rytec: Miloš Ondráček

Závišův kříž je dvouramenný kříž ze zlata a slouží jako relikviář od raného středověku. Vyrobený byl pravděpodobně mezi lety 1220–1230 našeho letopočtu. Na výšku měří 70 cm a je 28 cm široký. Původní výška činila 44,5 cm, ale v polovině 19. století byl přidán stříbrný a současně pozlacený podstavec kříže. Dodatečně byla přidána i soška Krista. Všechna ramena jsou zakončena typickou francouzskou třícípou lilíí. Celý kříž je obložen 44 drahokamy a 174 perlami, které jsou důmyslně rozloženy po celé ploše tak, aby bylo docíleno velikostní, tvarové i barevné symetrie. Dodatečně přidanou nohu zdobí 39 drahokamů a 31 vltavských perel. Závišův kříž je vyroben ze stříbra s položenými lístky z arabského zlata. Povrch kříže je zdoben filigránem – umělecká technika výroby klenotů z velmi tenkého drátku z drahých kovů, která byla známa již 2000 let př. n. l. Původní dřevěné jádro kříže bylo vyměněno za stříbrnou desku s datováním z roku 1775. Přední a zadní strana kříže není stejná. Zadní strana je zdobena smaltovanými medailony světců

s uvedenými jmény ve starořečtině – Georgius, Georgcos, Paulus, Thomas, Theologus, Petrus, Ionnes, Demetrius a Athanasius. Tyto medailonky kryjí relikvie. Dle Kroniky rožmberské je jednou z relikvií dřevo z Kristova kříže, na kterém byl ukřižován. Tato kronika také uvádí, že krátce před svou smrtí Závíš z Falkenštejna věnoval tento relikviářový kříž mnichům z cisterciáckého kláštera ve Vyšším Brodě.

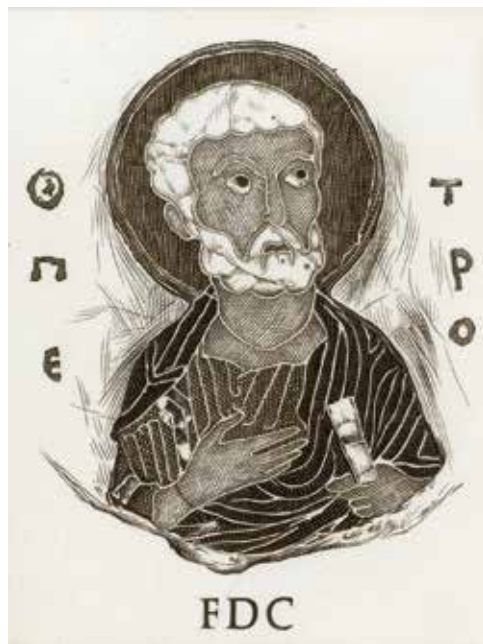
Před rokem 1939, kdy byly obsazeny Sudety, byl ze strachu ze zabavení kříž převezen z vyšebrodského kláštera do Prahy, kde byl uložen ve Svatovítském pokladu na Pražském hradě. Ke konci války nacisté Závíšův kříž odvezli do skrýší uměleckých památek z celé Evropy v solných dolech u Salzburku. Americké jednotky jej zde našly a vrátily do Československa. V roce 2010 byl kříž prohlášen za národní kulturní památku a patří mezi nejceněnější zlatnické artefakty v České republice – vedle korunovačních klenotů a relikviáře svatého Maura. Současně patří mezi 10 nejceněnějších uchovaných církevních památek z celého světa.

CZK 26 (Waite)
Date of issue: 29. 5. 2013
Engraver: Miloš Ondráček

Závíš' Cross, a two-barred golden cross, has been used as a reliquary since the Early Middle Ages. It was likely created between 1220 and 1230 AD. It is 70 cm high and 28 cm wide. The original height was 44.5 cm but a base made of silver gilded with gold was added to the cross in mid-19th century. The figure of Christ was also added later. Each side of both beams ends with a typical French three-leaf lily (fleur-de-lis). The entire cross is studded with 44 precious stones and 174 pearls; the goldsmiths conceived the elaborate setting to achieve a symmetry in size, shape and colours. The added base is garnished with 39 precious stones and 31 pearls from the local Vltava river. Závíš' Cross is made of silver and covered with Arabian gold leaves. The surface is decorated with filigree, i.e. a jewelry making technique using an extra thin precious metal wire. The technique was known as early as 2000 BC. The original wooden core of the cross was replaced with a silver plate dated 1775.

The front and rear sides of the cross are different. The rear side is decorated with enamelled medallions with portraits of saints and their names in Ancient Greek, i.e. Georgius, Georgcos, Paulus, Thomas, Theologus, Petrus, Ionnes, Demetrius and Athanasius. These medallions cover the relics. The Rožmberk Chronicle describes one of the relics as a piece of Christ's cross used to crucify Christ. The same chronicle also mentions that shortly before his death, Závíš of Falkenštejn bequeathed this reliquary to the monks in the Cistercian monastery in Vyšší Brod. For fear of its being seized by the Nazi Germany, the cross was moved before the 1939 annexation of the Sudetenland from the monastery in Vyšší Brod to Prague and deposited in the treasury of St Vitus Cathedral at Prague Castle. At the end of the war, the Nazis spirited the cross to the Salzburg salt mines in Austria and hid it among other artefacts from the whole Europe. It was found there by U.S. troops who returned it back to Czechoslovakia. In 2010, the cross was placed on the list of national cultural heritage. Together with the crown jewels and St. Maurus reliquary, it belongs to the most precious gold artefacts in the Czech Republic. It is also one of the top 10 most precious church historical items in the world.

Společné vydání se Slovenskem: 1150. výročí Cyrila a Metoděje Common Czech-Slovak Issue: 1150 Years since the Arrival of St. Cyril and Methodius

35 Kč (Waite)
Den vydání: 12. 6. 2013
Autor: Dušan Kállay
Rytec: Miloš Ondráček

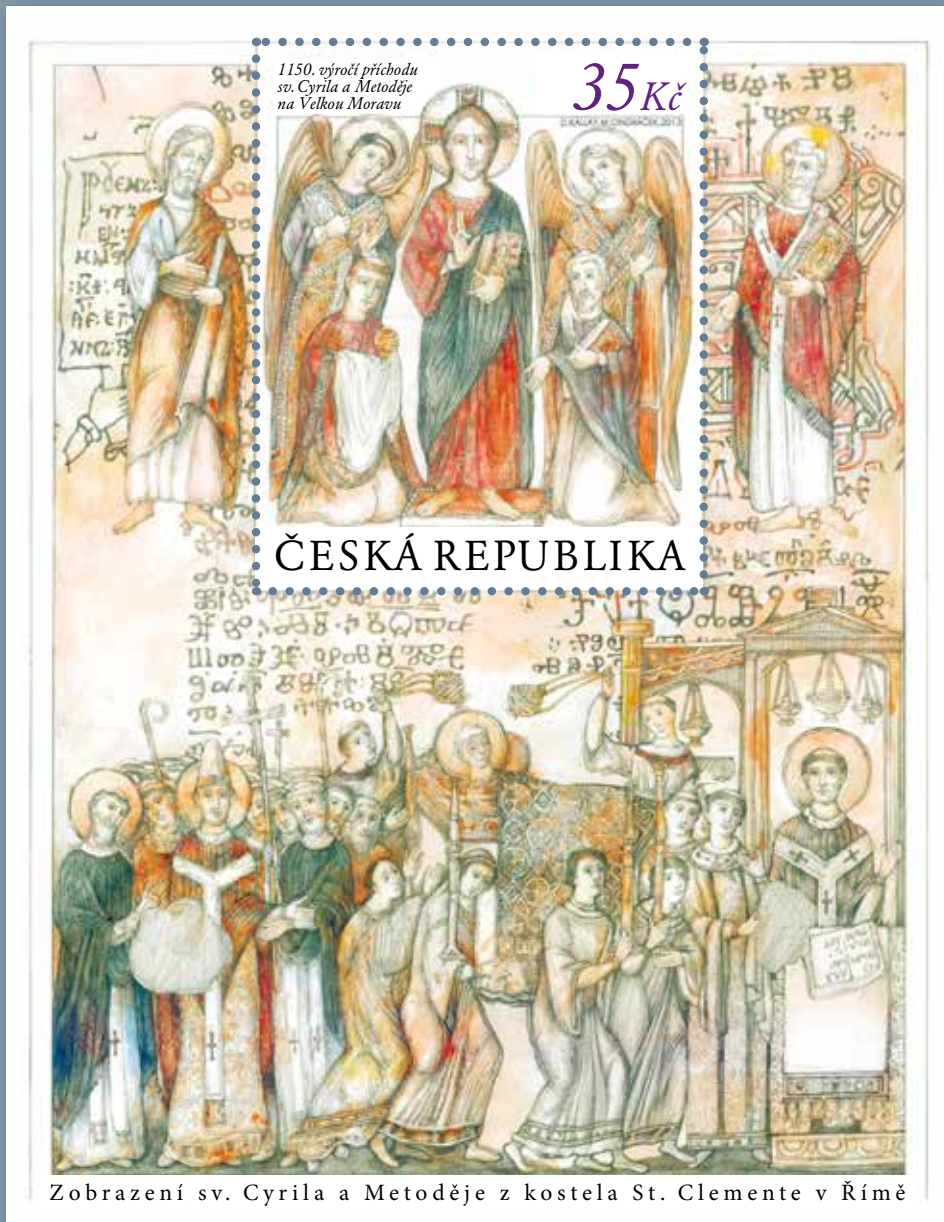
Na aršíku je nejstarší známé zobrazení sv. Cyrila a Metoděje z kostela St. Clemente v Římě. Na známce je vidět sv. Cyril a Metoděj před Ježíšem Kristem s anděly a sv. Pavlem a sv. Klementem. Pod známkou je výjev z další fresky z kostela St. Clemente v Římě, na kterém je příchod sv. Cyrila a Metoděje do Říma během pohřbu Papeže Nicholase I. V pozadí aršíku jsou texty psané hlaholickou z Assemanova Kodexu z vatikánské knihovny. Svatý Konstantin (Cyril) a svatý Metoděj jsou známi jako „Apoštolové Slovanů“ či „Slovanští věrozvěstové“. Narodili se v rodině hodnostáře Byzantského císařství a soudě podle jejich znalosti slovanského jazyka, byla jejich matka pravděpodobně Slovanka. V rámci misie na Velkou Moravu přinesli hlaholici a zavedli staroslověnštinu jako bohoslužebný jazyk.

Svatý Konstantin se narodil roku 827 v řecké Soluni a zemřel 869 v Římě. Byl profesorem filosofie v Konstantinopoli a roku 855 vstoupil do kláštera, kde přijal řeholní jméno Cyril. Svatý Metoděj se narodil roku 813 v Soluni a zemřel 885 na Moravě. Zprvu byl statním úředníkem v Byzantské říši, stejně jako jejich otec, ale později se přidal ke svému bratrovi v klášteře a stal se mnichem. Roku 1880 papež Lev XIII. stanovil svátek Cyrila a Metoděje na den 5. července, avšak k tomuto dni se neváže žádná významná událost z jejich života. Proto např. pravoslavná církev slaví den Cyrila a Metoděje 11. května dle pravoslavného kalendáře, to je 24. květen občanského kalendáře. Je to výroční den jejich příchodu na Velkou Moravu. V roce 1980 je papež Jan Pavel II. prohlásil za spolupatrony Evropy. V roce 862 zažádal kníže Velké Moravy Rostislav byzantského císaře o vyslání duchovních

pro bohoslužby ve staroslověnštině. Díky znalosti tohoto jazyka byli vysláni právě Cyril s Metodějem. Během ročních příprav na tento úkol sestavil Cyril nové písmo – hlaholici, která byla vhodná pro kázání na našem území. Do tohoto písma také přeložili základní liturgické knihy potřebné pro konání bohoslužeb. Bratři dorazili na Velkou Moravu v roce 863 a začali s šířením svého učení. Bohužel vlivem nestabilní doby a bojem o nadvládu napadl roku 864 Ludvík II. Němec Velkomoravskou říši a konfrontoval knížete Rostislava – vznikl boj staroslověnské a latinské koncepce. V roce 867 byli Cyril s Metodějem pozváni papežem Mikulášem I. do Říma, aby vysvětlili, proč šíří víru v nepovoleném jazyce. Tehdy bylo možné kázat jen ve třech jazycích, jež byly vyryty na Kristovu kříži – hebrejšтина, řečtina a latina. Během jejich cesty do Říma však Mikuláš I. zemřel a byl nahrazen

Zobrazení sv. Cyrila a Metoděje z kostela St. Clemente v Římě

papežem Hadriánem II. Protože byl Cyril i zkušený diplomat, podařilo se mu v učených diskuzích přesvědčit papeže o užitečnosti staroslověnštiny pro bohoslužby na našem území a toto privilegium bylo slavnostně potvrzeno bulou. Papež si tímto gestem chtěl pravděpodobně získat za spojení byzantského císaře v boji proti muslimům, kteří tehdy ohrožovali Itálii.

Svatý Cyril kvůli těžké nemoci zůstal v Římě a znovu vstoupil do kláštera, kde po padesáti dnech zemřel roku 869. Svátý Metoděj se s papežskou bulou vrátil na Velkou Moravu a pokračoval ve své misijní činnosti. Roku 873 na příkaz papeže Jana VIII. se Metoděj postavil do čela arcidiecéze.

CZK 35 (Waite)

Date of issue: 12. 6. 2013

Author: Dušan Kállay

Engraver: Miloš Ondráček

The miniature sheet depicts the oldest known portrait of St. Cyril and Methodius in the Basilica of Saint Clement in Rome. It shows St. Cyril and Methodius facing Jesus Christ with angels and St. Paul and St. Clement. Below the stamp is a scene from another fresco in the Basilica of Saint Clement in Rome featuring the arrival of St. Cyril and Methodius at Rome during the burial of Pope Nicholas I. The background of the sheet contains texts written using the Glagolitic alphabet from the Asseman Codex in the Vatican Library.

St. Cyril (born Constantine) and St. Methodius are brothers known as the "Apostles to the Slavs" or "Missionaries to the Slavs". Their father was a dignitary in the Byzantine empire; their mother may have been a Slav because of the command of the Slavic language by both brothers. They created the Glagolitic alphabet and introduced the Old Church Slavonic language into the liturgy in Great Moravia as an effort on the part of the Slavs to counteract the influence of the Western Christian church.

Constantine was born in 827 in Thessaloniki, Greece and died in 869 in Rome. He was a professor of philosophy at the university in Constantinople and in 855, he joined a monastery and adopted the religious name Cyril.

Methodius was born in 813 in Thessaloniki, Greece and died in 885 in Moravia. Like his father, he started his career as a civil servant in the

Byzantine empire; later on, he joined his brother's community and became a monk.

Although Pope Leo XIII appointed 5 July as St. Cyril and Methodius Day in 1880, no significant event in their life coincides with this date. St. Cyril and Methodius Day is therefore currently celebrated by the Orthodox Church on 11 May according to the Orthodox calendar, i.e. 24 May of the civic calendar. It is the day of their arrival in Great Moravia. The brothers were declared "Patrons of Europe" in 1980 by Pope John Paul II.

In 862, Rostislav, Prince of Great Moravia, asked the Byzantine emperor to send him priests able to celebrate mass in the Old Church Slavonic language. The emperor sent Cyril and Methodius who had a command of the language. During the year leading to their mission, Cyril created a new alphabet known as Glagolitic, suitable for preaching in the local language. The brothers also translated the main liturgical texts necessary for divine services.

In 863, they arrived in Great Moravia and started to spread their teaching. Unfortunately, in 864, because of the political instability and power struggle of the times, Louis II the German attacked Great Moravia and confronted Prince Rostislav, which led to the ongoing struggle between the Old Church Slavonic and Latin concepts. In 867, Pope Nicholas I invited Cyril and Methodius to Rome to explain why they had been spreading Christianity in a language which had not been permitted. At that time, only the three languages (Hebrew, Greek and Latin) which were inscribed on Christ's cross were permitted to be used for preaching. While the brothers were on their journey to Rome, Nicholas I died and was replaced by Adrian II. As an experienced diplomatist, Cyril was able to use learned discussions to convince the pope about the usefulness of Old Church Slavonic for divine services in Moravia. The pope formally authorised the use with a papal bull. This good-will gesture might have been used by the pope because he was seeking an alliance with the Byzantine emperor against Muslim attacks on Italy.

While in Rome, Cyril became seriously ill and joined a religious community; after fifty days, he died there in 869. Methodius took the papal bull back to Great Moravia where he continued his mission. In 873, Pope John VIII named Methodius archbishop.

12 Motocykl Čechie 33–Böhmerland Motorcycle Čechie 33–Böhmerland

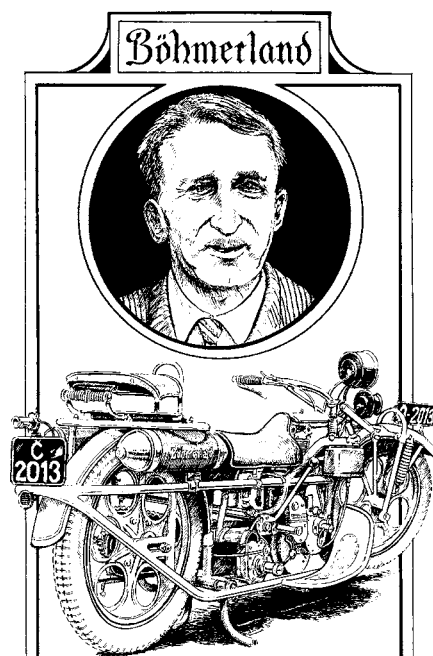

10 Kč, (Heidelberg)
Den vydání: 12. 6. 2013
Autor: Václav Zapadlík
Rytec FDC: Bohumil Šneider

Dílnu na motocykly Čechie–Böhmerland zbudoval v roce 1925 v Krásné Lípě pan Albin Hugo Liebisch (1888–1965). Výroba motocyklů byla ze začátku pouze na zakázku. K sériové výrobě došlo později. Jednalo se o třímístný stroj o obsahu 600 ccm a pro malé rodiny sloužil jako náhrada drahých automobilů, které nebyly běžně dostupné. Díky velké oblíbenosti, spolehlivosti a nízké ceně servisních úkonů se ke konci 20. let nedařilo uspokojit poptávku zákazníků a proto pan Liebisch v roce 1931 zakoupil starou továrnu na zemědělské stroje a začal motocykly sériově vyrábět zde. Do konce roku bylo vyrobeno kolem 3000 exemplářů. Veřejnost Čechii přijímala s rozpaky. Jedni jí velebili kvůli ceně a spolehlivosti, druzí se jí posmívali pro neobvyklou konstrukci motoru a hliníková kola místo tehdy běžných drátěných. Avšak společně s firmou Porsche to byla vůbec první hliníková kola na světě. V případě dlouhých verzí jde o nejdlejší sériově vyráběné motocykly na světě. Od počátku výroby v roce 1925 do 2. světové války se vyrábělo pět základních typů motocyklu: dlouhý cestovní, krátký, super dlouhý čtyřmístný model pro armádu, od roku 1935 dvoutakt o obsahu 350 ccm a od roku 1938 dvoutakt o obsahu 700 ccm. Do dnešních dnů je jich údajně dochovaných pouze 75 kusů, z toho 50 v České republice a z toho zhruba 38 v dobrém technickém stavu. Odhadovaná cena kvalitně zrekonstruovaného motocyklu dnes neklesá pod jeden milion korun.

CZK 10 (Heidelberg)
Date of issue: 12. 6. 2013
Author: Václav Zapadlík
Engraver of the FDC: Bohumil Šneider

The workshop where the first motorcycles Čechie–Böhmerland were built was set up in 1925 in Krásná Lípa by Albin Hugo Liebisch (1888–1965). He began by building custom motorcycles. It took some time before they were made in series. The motorcycles with three seats and a 600 cc engine were used by small families instead of the expensive cars they could not afford. In the late 1920s, the popularity, reliability and cheap service of the motorcycles were such that Liebisch was unable to meet the demand. In 1931, he bought an old agricultural machines factory and launched series production. By the end of 1931, around 3,000 motorcycles were produced. The Čechie–Böhmerland met with embarrassed reactions. It was praised by some because of its price and reliability, and ridiculed by others pointing to the unusual engine design and aluminium wheels instead of the standard wire wheels.

Together with Porsche, Leibisch was the first one in the world to use aluminium wheels. The long versions are ones of the longest mass produced motorcycles in the world. From its beginning in 1925 to World War II, Leibisch produced five basic models; a "Lang-touren" model, a short model, a super long 4-seat machine built for the military, a 350 cc model

with a two-stroke engine launched in 1935, and a 700 cc model with a two-stroke engine launched in 1938. Today, only 75 Čechie–Böhmerland motorcycles are believed to have survived. 50 of them are in the Czech Republic, out of which 38 are in a good technical condition. The minimum price of a well restored Čechie–Böhmerland is estimated at one million Czech crowns.

13 Železniční osobní drezína Tatra 15/30 Railcar (Draisine) Tatra 15/30

10 Kč, (Heidelberg)
Den vydání: 12. 6. 2013
Autor: Václav Zapadlík
Rytec FDC: Bohumil Šneider

Tatra 15/30 je unikátní čtyřmístná motorová drezína (automobil na železničním podvozku) se čtyřmi dveřmi. Má motor vpředu a náhon zadních kol. Drezínu pohání vzduchem chlazený plochý čtyřválec typu boxer s objemem 1680 cm³ o výkonu 18 kW (24 koní). O převod síly se stará dvoustupňová převodovka a maximální rychlost dosahovala 80 km/h. Brzdy byly mechanické – ruční pro zadní kola a nožní pro přední kola. Jako tlumiče sloužila

listová pera, která na železniční dráze zajišťovala dostatečný komfort. Na Tatře 15/30 je nejzajímavější především to, že díky otočné vzpěře umístěné pod vozidlem bylo možné otočit vůz o 180° bez použití točny či výhybny a drezína tak mohla jezdit mezi dvěma železničními stanicemi po jedné koleji tam i zpět. Drezína Tatra z Technického muzea v Praze a z nové známky „hraje“ v oscarovém filmu Jiřího Menzela – Ostře sledované vlaky.

CZK 10 (Heidelberg)
Date of issue: 12. 6. 2013
Author: Václav Zapadlík
Engraver of the FDC: Bohumil Šneider

The Tatra 15/30 is a unique four-seat engine-driven draisine (railcar mounted on a four-wheel undercarriage). The draisin has a front-mounted engine and rear-wheel drive. It is driven by a boxer air-cooled, flat, four-cylinder with a capacity of 1,680 cc and an output of 18 kW (24 HP).

It has a two-speed gear. The maximum speed is 80 km/h. It has mechanical breaks, manual for the rear wheels and a pedal for the front wheels. It is suspended by leaf springs, used in railcars to provide sufficient comfort.

The special feature of the Tatra 15/30 is its swiveling base which allows the car to turn by 180°

without the need of a turntable or passing siding. The draisine could therefore ride on a single truck between two railway stations. The Tatra draisine from the Technical Museum in Prague, depicted on the new stamp, acted in the Oscar-winning film "Ostře sledované vlaky" ("Trainspotting") directed by Jiří Menzel.

14 130 let poštovního bankovníctví 130 Years of Postal Banking Services

20 Kč (Heidelberg)
Den vydání: 26. 6. 2013
Autor: Adolf Born
Rytec FDC: Bohumil Šneider

C. k. spořitelní úřad poštovský zahájil činnost 12. 1. 1883 zásluhou ministra obchodu Felixe von Pino-Friedenthala a odborového přednosty Jiřího Theodora Cocha. Jeho pobočkami se staly poštovní úřady, což se ukázalo jako prozíravé řešení.

Důležitost poštovního spořitelnictví si uvědomovali také tvůrci československého státu v čele s ministrem financí Aloisem Rašínem. Zejména jeho zásluhou vznikla 20. 11. 1918 Poštovní spořitelna, vybudovaná podle osvědčeného rakouského vzoru. Již v březnu 1919 spořitelní služba zanikla a počínaje srpnem téhož roku zahájil činnost Poštovní úřad šekový, který převzal úlohu ústředního platebního ústavu československého státu. Transformací z 23. 9. 1930 došlo k opětovnému zavedení spořitelní služby a obnovení názvu Poštovní spořitelna. Za Protektorátu Čechy a Morava plnila spořitelna úkoly protektorátní správy.

Po roce 1945 se Poštovní spořitelně navrátila předválečná funkce, ale již v roce 1950 byla její činnost pozastavena a účty i majetek převedeny na Státní banku československou a ústavy lidového peněžnictví. Ty však zklamaly očekávání, a proto byly k 1. 1. 1953 přeměněny ve státní spořitelny specializované na získávání vkladů. Soustava státních spořitelen prošla v roce 1967 reorganizací, na jejímž základě se sloučily ve Státní spořitelnu, která měla monopol na vklady drobných střadatelů. K 1. 1. 1969 se Státní spořitelna rozdělila na Českou a Slovenskou státní spořitelnu, spadající do působnosti národních

ministerstev financí. V této podobě rozvíjely svou činnost v období normalizace.

Myšlenka poštovního bankovníctví byla vzkříšena po pádu socialistického zřízení. Stalo se tak 20. 11. 1990, kdy byla v objektu Poštovního muzea slavnostně podepsána zakladatelská smlouva Poštovní banky, která se k 1. lednu 1994 sloučila s Investiční bankou v Investiční a poštovní banku. Po krachu tohoto ústavu v roce 2000 se Poštovní spořitelna stala součástí ČSOB, využívající pro její služby především distribuční síť České pošty.

CZK 20 (Heidelberg)
Date of issue: 26. 6. 2013
Author: Adolf Born
Engraver of the FDC: Bohumil Šneider

The Imperial and Royal Postal Savings Office was established on 12 January 1883 as a collaborative effort of the Trade Minister Felix von Pino-Friedenthal and the Chief of Section Jiří Theodor Coch. The idea of using post offices as branches of the newly established Postal Savings Office proved to be wise.

The architects of the independent Czechoslovakia also saw the importance of postal savings schemes. The formation of Postal Savings Bank

on 20 November 1918 was mainly credited to the Finance Minister Alois Rašín. The bank ceased to exist as early as March 1919 and its role was assumed by the newly created Postal Cheque Office as the central payment institution in Czechoslovakia. Following a transformation in Czechoslovakia. Following a transformation, postal savings services and the name Postal Savings Bank were reintroduced on 23 September 1930. During the Protectorate of Bohemia and Moravia, the bank fulfilled the tasks given to it by the Protectorate government.

Although the bank returned back to its pre-war function in 1945, its activities were stopped as early as 1950 and the accounts and assets were transferred to Czechoslovak State Bank and so-called people's money institutions. The performance of these institutions was disappointing and, on 1 January 1953, they were transformed into state-run savings banks specialized in deposit operations. During a 1967 reorganisation project, savings banks merged into State Savings Bank, which held the monopoly for small deposits. As of 1 January 1969, the bank was divided into Czech State Savings Bank and Slovak State Savings Bank; each bank was run by its national finance minister. They further developed their activities during the normalization era in the 1970s and 80s.

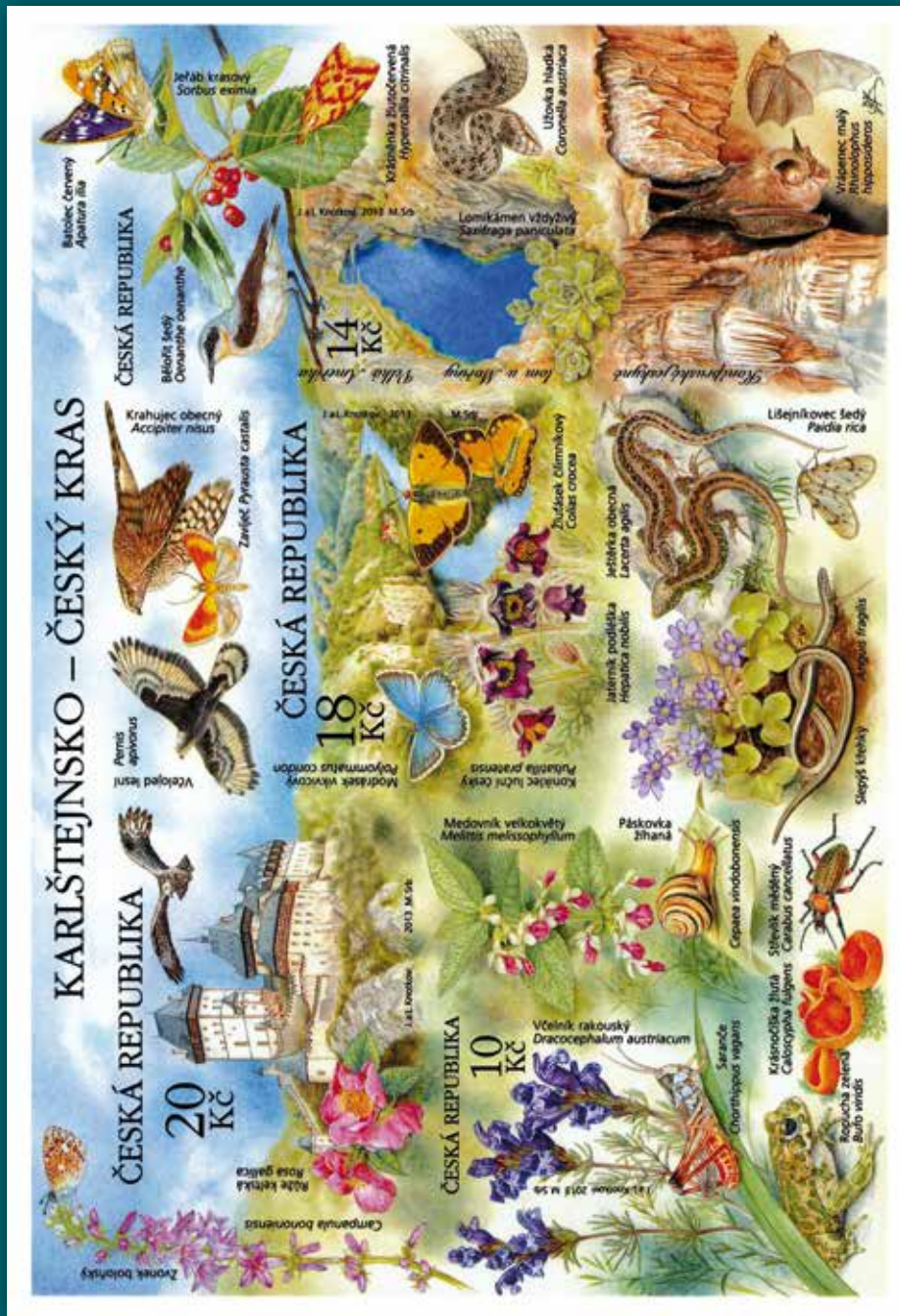
15 Ochrana přírody – Karlštejnsko Nature Protection – Karlštejn Region

10 Kč, 14 Kč, 18 Kč, 20 Kč (KOMB)
Den vydání: 4. 9. 2013
Autor: Libuše a Jaromír Knotkovi
Rytec: Martin Srb

Národní přírodní rezervace Karlštejn (1547 ha) byla založena v roce 1955. Nachází se mezi Berounem, Vráží, Mořinou, Karlštejnem a Srbskem v chráněné krajinné oblasti Český kras (128 km²), která však byla vyhlášena až v roce 1972. Z geologického hlediska je zde v převážné míře zastoupen vápencový podklad, který je rozrytý krasovými kaňony, roklemi a mnoha jeskyněmi. Lidé osidlovali toto území již před 40 tisíci lety. V rezervaci se vyskytuje teplomilná flóra typická pro středomořskou oblast. Rostou zde druhy, které jinde v Čechách

nenalezneme (např. rudohlávek jehlancovitý, včelník rakouský či vzácné druhy vstavačů). Z mnoha vzácných druhů zdejší fauny zmiňme přes 200 druhů brouků střevlíkovitých, z obojživelníků čolka velkého nebo vzácnějšího čolka horského, z ptáků např. ohroženého zedníčka skalního. V rezervaci se nalézá řada cenných, geologicky významných profilů a světově známých nalezišť zkamenělin, které do rezervace přesahují z CHKO Český kras. Na území převažují prvohorní usazeniny s četnými krasovými jeskyněmi. Nejznámější jsou Koněpruské jeskyně nalézající se uvnitř návrší

Zlatý kůň, asi 5 km od Berouna. Jejich celková délka přesahuje 2 km, ale veřejnosti je zpřístupněno asi 600 m. V Koněpruských jeskyních archeologové našli množství zvířecích kosterních pozůstatků až z doby před více než půl milionem let a lidské kosti staré cca 13 tisíc let. V 15. století v horním patře jeskynního systému existovala penězokazecská dílna.

Největší turistickou atrakcí oblasti je však středověký hrad Karlštejn či Karlův Týn, jehož základní kámen položil v roce 1348 na příkaz českého a římského krále Karla IV. na skalní výšině (později zvané Kněží hora) sám pražský arcibiskup Arnošt z Pardubic. Původně soukromé královo sídlo se přístavbami postupně změnilo v pevný hrad určený k bezpečnému uložení českých a říšských korunovačních klenotů. Hlavními částmi hradu jsou Studniční věž (80 m), často přestavovaná budova purkrabství, císařský palác s audienční síní a reprezentačními prostory, Mariánská věž s kostelem P. Marie a nejvýše se nacházející Velká věž s kaplí sv. Kříže, v níž byly v minulosti uloženy říšské a později i české korunovační klenoty, které zde zůstaly až do roku 1619.

ČZK 10, ČZK 14, ČZK 18, ČZK 20 (KOMB)

Date of issue: 4. 9. 2013

Author: Libuše and Jaromír Knotek

Engraver: Martin Srb

The Karlštejn National Nature Reserve (1,547 ha) was established in 1955. It covers the area between the town of Beroun and the villages of Vráž, Mořina, Karlštejn and Srbsko, within the Český kras (Bohemian Karst) Protected Landscape Area (128 km²) established later in 1972. The prevailing geological profile consists of limestone rocks with jagged karst canyons, ravines and numerous caves. The area was first populated as early as 40 thousand years ago. The thermophilic plants growing in the reserve are typical of the Mediterranean regions. Some local species, such as the pyramidal orchid (*Anacamptis pyramidalis*), the Austrian dragonhead (*Dracocephalum austriacum*), and rare orchid species, are unique and cannot be found anywhere else in Bohemia. Local animals include numerous rare species, such as over 200 species of carabid beetles; two amphibians, the great crested newt (*Triturus cristatus*) and the less frequent Alpine newt (*Triturus alpestris*); and the endangered wallcreeper (*Tichodroma muraria*) as a representative of birds. The area boasts many precious, geologically significant profiles and world-famous fossil deposits

shared with the neighbouring Bohemian Karst area. The prevailing sedimentary structures contain numerous karst caves. The Koněprusy Caves, hidden in the Zlatý kůň (Golden Horse) hill about 5 km far from Beroun, are the best known ones. Visitors can see about 600 meters of the more than 2 kilometre long caves. Inside, archaeologists found many animal bones dating back more than half a million years and human bones about 13 thousand years old. A 15th century counterfeiter's workshop was discovered on the upper level of the caves.

The greatest tourist attraction is the medieval castle Karlštejn, also known as Karlův Týn. On the Czech and Roman King Charles IV's order, the foundation stone was laid by the Prague Archbishop Arnošt of Pardubice himself in 1348 on the hill later named "Kněží hora" or "Priest's Hill".

The originally private residence of the king with its outbuildings was gradually changed into a fortified

castle used to safeguard the Czech and imperial crown jewels. The castle's main buildings include the 80 m high "Well Tower" (Studniční věž); the frequently rebuilt "Burggrave House" (Purkrabství); the "Imperial Palace" (Císařský palác) with its audience chamber and state rooms; the "Marian Tower" (Mariánská věž) with the Church of the Virgin Mary; and the highest "Big Tower" (Velká věž) with the Chapel of the Holy Cross, the former safe place for the Imperial and later also Czech crown jewels kept there until 1619.

až během 14. století ho nahradily kamenné hradby s dvěma branami, na které navazovala po obou stranách předměstí.

Na počátku 14. století získali město páni z Kravaře, kteří původní palisádové opevnění nahradili kamennými hradbami a vybudovali i opevněný kamenný dům, jehož zbytky nalezneme v základech dnešního Žerotínského zámku. V roce 1434 vlastnictví města přešlo na několik rodů, ale nového rozkvětu město dosáhlo až v 1. polovině 16. století, kdy městu vládli Žerotínové. Ti na místě tvrze postavili renesanční zámek, ale finanční náklady přesáhly jejich možnosti a tak panství i město nakonec prodali. Kupcem se stalo město samotné, které se tak změnilo ve svobodné město komorní. Po vypuknutí třicetileté války zámek obsadilo císařské vojsko, které vytláčili až luteráni. Nakonec bylo panství konfiskováno a připadlo olomouckým jezuitům, kterým bylo odňato až se zrušením řádu. Nový Jičín se stal svobodným městem municipálního typu, což bylo spojeno s jeho průmyslovým rozkvětem. Válečné konflikty 20. století město významně neovlivnily, takže si jeho jádro zachovalo historický ráz až do současnosti.

CZK 20 (Waite)

Date of issue: 4. 9. 2013

Author: Eva Hašková

Engraver: Jaroslav Tvrdoň

Nový Jičín is a district capital in the Moravian-Silesian region. It is located on the Jičínka river. In 1967, Nový Jičín was declared a town conservation area and in 2001, the Historical Town of the Year.

Nový Jičín (the first written evidence of the attribute "Nový", or "New" in English, dates back to 1397) was likely established between 1267 and 1278 below the castle Starý Jičín ("Starý" means "Old" in English) The square-shaped town square and the regular grid of streets show proof that the town was founded by Přemysl Ottokar II, King of Bohemia, as a greenfield project. Written sources

first mention the town in 1313 when John of Luxembourg, King of Bohemia, granted the town the privilege to collect tolls on the local trading route. Its location on a crossroad of major trading routes was a great advantage. The town's original fortification, which only consisted of mud walls with a palisade, was replaced in the 14th century by stone walls with two opposing gates, each opening to the outlying settlements.

The ruling family of Kravaře, who obtained the town in the early 14th century, replaced the original palisade fortification with stone walls and built a fortified stone house whose remnants can be found in the foundation of today's Žerotín Castle. In 1434, the title to the town passed onto several families but the town did not flourish until the 1st half of the 16th century when it was ruled by the Žerotín family. They replaced the fortified house with a Renaissance castle but the cost exceeded their wealth, so they eventually sold both the estate and the town to the town itself. The town thus bought its independence. After the outbreak of the Thirty Years' War, the castle was first occupied by the Imperial army and later by the Lutheran army. The estate was eventually confiscated and granted to the Olomouc Jesuits who remained its owners until the order was dissolved. Nový Jičín became a free municipality which underwent an industrial boom. The 20th century war conflicts had no major effect on the town so it has preserved its historical core until today.

FDC

16 Krásy naší vlasti: 700 let města Nový Jičín

Beauties of Our Country: 700 Years of the Town of Nový Jičín

20 Kč (Waite)

Den vydání: 4. 9. 2013

Autor: Eva Hašková

Rytec: Jaroslav Tvrdoň

Nový Jičín je okresní město v Moravskoslezském kraji, které leží na řece Jičínce. V roce 1967 byl Nový Jičín vyhlášen městskou památkovou rezervací a v roce 2001 také Historickým městem roku. Nový Jičín (označení „nový“ poprvé doloženo roku 1397) byl pravděpodobně založen mezi léty 1267–78 pod hradem Starý Jičín. Čtvercové náměstí a pravidelná síť ulic svědčí pro město založené Přemyslem Otakarem II. „na zeleném drnu“. V písemných pramenech je místo

poprvé uvedeno roku 1313, kdy Jan Lucemburský povolil městu privilegium výběru mýta při zdejší obchodní stezce. Velice výhodná je geografická poloha na křižovatce velkých obchodních cest. Původní opevnění bylo jen z hlíněného valu s palisádou,

17 MS ve vodním slalomu 2013 2013 ICF Canoe Slalom World Championships

10 Kč (Wifag)
Den vydání: 4. 9. 2013
Autor: Jan Ungrád
Rytec: Jaroslav Tvrdoň

Mistrovství světa ve vodním slalomu bude v roce 2013 probíhat v pražské Troji. Český svaz kanoistiky pořádání tohoto šampionátu oslaví sto let od svého založení. Vodácké mistrovství bude probíhat ve dnech 11. až 15. září 2013.

Konání MS od roku 2006, tedy po pouhých sedmi letech na stejném místě, je nezvyklé. Stalo se tak pouze jednou v historii.

Z historického hlediska se na českých řekách plavily lodě od nepaměti. Ať už kvůli obchodu, cestování či loveckým výpravám. Jedna z prvních doložených zpráv zmiňuje českého rytíře Zachaře z Pašiněvsí, který si dovezl kajak ze Skandinávie a používal ho pro cestovní účely.

Vznik samostatného Československa urychlil rozvoj vodních sportů. Svaz kanoistů Království českého se reorganizoval v Český svaz kanoistů, který rozvíjel především vodní turistiku. Výsledkem jeho aktivit byl nejen vznik nových tábořišť podél řek, ale i pořádání různých vodáckých závodů.

V roce 1925 se Český svaz kanoistů stal 5. členem Mezinárodní kanoistické federace. Aktivita českých zástupců iniciovala konání 1. mistrovství Evropy v Praze roku 1933. Intenzivní vyjednávání

a úspěchy mistrovství vedly k zařazení kanoistiky do programu Olympijských her – premiéra se konala na OH v Berlíně roku 1936. Velkých úspěchů dosahovala česká rychlostní kanoistika před 2. světovou válkou. V posledních letech se o úspěchy kanoistiky zasloužil především dvojnásobný olympijský vítěz Martin Doktor. Ve 30. letech minulého století se začala objevovat nová disciplína – vodní slalom. První závod v naší republice se uskutečnil v roce 1937 v Brně. Jedna z nejúspěšnějších českých slalomářek poslední doby je dvojnásobná olympijská vítězka Štěpánka Hilgertová.

Český svaz kanoistů má momentálně tři větve, které pracují samostatně a plně zodpovídají za svůj rozvoj. Jedná se o rychlostní kanoistiku, kanoistiku na divokých vodách a vodní turistiku.

K úspěchům české kanoistiky můžeme přičíst i čest pořadat evropské a světové šampionáty: MS 1958 v rychlostní kanoistice, MS 1967 ve vodním slalomu a sjezdu, MSJ 1993 v rychlostní kanoistice, MSJ 1996 ve vodním slalomu a sjezdu, ME 1998 ve vodním slalomu a MS 2002 v kanoistickém maratónu.

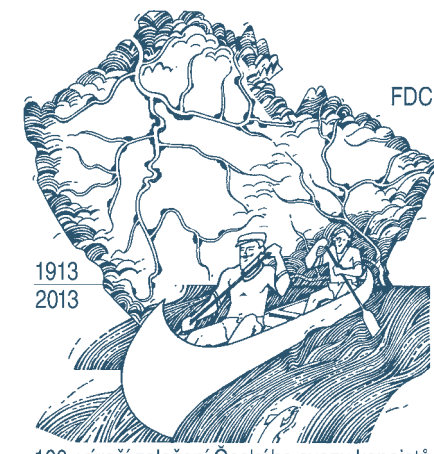
CZK 10 (Wifag)
Date of issue: 4. 9. 2013
Author: Jan Ungrád
Engraver: Jaroslav Tvrdoň

The 2013 ICF Canoe Slalom World Championships will take place in the Troja Centre, Prague, Czech Republic. The championships will be run on 11–15 September 2013. At the same time, the hosting Czech Canoe Union will celebrate 100 years of its existence.

It is unusual for the championships to take place in the same venue after only seven years. So far, it happened only once. Ships have sailed through Czech rivers through the ages. They were used for trade, travelling and hunting expeditions. One of the first documented sources mentions the Czech knight Zachař of Pašiněves who brought a kayak from Scandinavia and used it for travel. The establishment of an independent Czechoslo-

vakia, in 1918, boosted the development of water sports. The Canoe Union of the Czech Kingdom was reorganised into the Czech Canoe Union and focused mainly on water tourism. Its activities involved the creation of new camps alongside rivers and the organisation of various water sport competitions.

In 1925, the Czech Canoe Union became the fifth member of the International Canoe Federation. The Czech representatives initiated the first European Championships in Prague in 1933. Following intensive negotiations and the successful championships, canoeing sports became a part of the Olympics during the 1936 Berlin games. The Czech speed canoeists achieved great success by World War II. In recent years, the two-time Olympic champion Martin Doktor made the greatest contribution to the success of Czech canoeism. A new discipline, water slalom, started to emerge in the 1930s. The first Czechoslovak competition took place in 1937 in Brno. One of the most successful Czech slalomists in recent time is the two-time Olympic champion Štěpánka Hilgertová. Presently, the Czech Canoe Union has three branches; each works independently and is fully responsible for its own development. These are speed canoeing, white-water canoeing, and water tourism.

100. výročí založení Českého svazu kanoistů

The achievements of Czech canoeing sports also include the privilege to organise European and world championships: Canoe Sprint World Championships in 1958; Canoe Slalom World Championships in 1967; Junior Canoe Sprint World Championships in 1993; Junior Canoe Slalom World Championships in 1996; European Canoe Slalom Championships in 1998; and Canoe Marathon World Championships in 2002.

Osobnosti: Josef Bican, legendární fotbalista (1913–2001) Personalities: Josef Bican, Legendary Footballer (1913–2001)

10 Kč (Wifag)
Den vydání: 18. 9. 2013
Autor: Zdeněk Netopil
Rytec: Bohumil Šneider

Josef Bican, zvaný „Pepi“, se narodil v české rodině ve Vídni 25. září 1913 a zemřel v Praze 12. prosince 2001. Jeho otec byl skvělým fotbalistou a rakouským reprezentantem. Josef Bican se po jeho vzoru sám stal světově proslulým fotbalistou, který většinu své kariéry působil ve Slavii Praha a vstřelil 644 ligových branek. Během svých mladých let hrál za rakouskou repre-

zentaci, kde dal čtrnáct gólů během devatenácti zápasů. Později oblékl dres Rapidu Vídeň a stal se nejlepším střelcem rakouské ligy. V roce 1937 přešel do Slavie Praha, ve které hrál většinu svého života. O rok později Slavia vyhrála Středoevropský pohár (obdobu dnešního Poháru mistrů), kde se Josef Bican stal nejlepším střelcem. Největších fotbalových úspěchů dosáhl během druhé světové války. Po válce mohl přejít k zahraničním klubům, ale zůstal věrný Slavii. Kromě fotbalu hrál dobře i tenis a nohejbal.

Po zlomovém roce 1948 v Bicanovi vládnoucí komunistická strana „našla“ třídního nepřítele

Austria where he scored fourteen goals during nineteen matches. During his years in Rapid Vienna he became the best shooter in the Austrian League. In 1937, he joined Slavia Prague where he remained for most of his life. One year later, he became the best shooter of the Central European International Cup (a competition compared to today's Cup of Masters). Bican's greatest achievements as a footballer came during World War II. Despite the possibility to join foreign clubs after the war, he remained loyal to Slavia. He was also good at tennis and futnet.

After the turning point events of 1948, he was found to be a class enemy and Slavia Prague was found to be a bourgeois club by the ruling Communist Party. Bican found a job as an unskilled worker in the iron and steelworks in Kladno. It had taken many more years before he became a coach in Slavia Prague, Kladno, Liberec and Brno FCs. In the late 1960s he also worked as a coach in Belgium.

Bican, Pelé and Uwe Seeler were declared the greatest football players of the 20th century. A planet was named in Josef "Pepi" Bican's honour. Planet 10634 is known as "Pepibican".

a ve Slavii Praha buržoazní klub. Stal se pak pomocným dělníkem v hutích na Kladně. Až mnohem později se stal trenérem ve Slavii Praha, na Kladně, Liberci či Brně. Ke konci šedesátých let trénoval také v Belgii. Společně s Pelém a Uwe Seelerem byl vyhlášen nejlepším fotbalistou 20. století. Po Josefovi Bicanovi byla pojmenována planetka číslo 10634, dostala jméno „Pepibican“.

CZK 10 (Wifag)
Date of issue: 18. 9. 2013
Author: Zdeněk Netopil
Engraver: Bohumil Šneider

Josef "Pepi" Bican was born in Vienna on 25 September 1913 into a Czech family and died in Prague on 12 December 2001. Pepi's father was a great footballer who represented Austria. Following his father's example, Josef Bican became a world-famous footballer. The author of 644 league goals, he spent most of his career in the Czech FC Slavia Prague. As a young player, he represented

Koně – Chlumecký plavák Horses – Chlumetzer Dun

10 Kč (Heidelberg)
Den vydání: 18. 9. 2013
Autor: Peter Orišek
Rytec liniové kresby a FDC: Václav Fajt

CZK 10 (Heidelberg)
Date of issue:
18. 9. 2013
Author: Peter Orišek
Engraver of the FDC
and line drawing:
Václav Fajt

Koně – Chlumecký palomino Horses – Chlumetzer Palomino

20 Kč (Heidelberg)
Den vydání: 18. 9. 2013
Autor: Peter Orišek
Rytec liniové kresby a FDC: Václav Fajt

Chlumecké koně z hřebčína Kinských patří k nejlepším koním chovaným v ČR. Typické je pro ně zlaté zbarvení s bílou hřívou (Palomino, Isabely nebo žlutáci) či s černou hřívou (plaváci). Historie chlumeckého hřebčína sahá do 17. století, kdy se koně chovali zejména pro vojenské a hospodářské účely – už tehdy zlatě zbarvení. Na přání Marie Terezie se během sedmileté války s Pruskem chov rozšířil, aby byly pokryty armádní zakázky.

V dřívějších dobách nebylo zvykem vést rodokmeny koní, to se však změnilo v roce 1832, kdy se začala psát plemenná kniha Kinských koní a od tohoto data je historie chlumeckých koní doložena také písemně.

V roce 1843 bylo vybudováno nové závodiště a o tři roky později se tu konaly první dostihy v Českém království podle anglických pravidel – vítězem se stal chlumecký hřebec Caesar. V této době byl patrný přesun od honů k překážkovým dostihům a tím byla v roce 1874 založena dlouhá tradice Velké pardubické. Z chovu koní Kinských

pochází řada vítězů Velké pardubické např.: 1897, 1900 – Magyarád, 1899 – Sláva, 1931 – Pohanka, 1937 – Norma, 1966 – Nestor a mnoho dalších chlumeckých koní se na závodech umístilo mezi nejlepšími koňmi z celého světa.

Koně jsou svým charakterem, zbarvením a snadnou „jezditelností“ velmi žádaní chovateli a jezci z celého světa. Chlumečtí koně jsou všestranně nadaní, a proto jsou použitelní od klasické drezúry

přes skokové soutěže po zápřeže a honební ježdění. Často jsou sedláni jako sportovní koně pro děti. Do České republiky je v současnosti většina plemenných hřebců dovážena, a tak je světovou výjimkou vývoz chlumeckých koní do světa. Jako perličku můžeme považovat, že svého chlumeckého koně mají i v anglickém královském hřebčíně, kdy klisnu Johanku Kinskou dostala k 100. narozeninám královna matka Alžběta I.

CZK 20 (Heidelberg)
Date of issue: 18. 9. 2013
Author: Peter Orišek
Engraver of the FDC and line drawing: Václav Fajt

Kinsky horses (Equus Kinsky) from the Kinsky stud belong to the best horse breeds in the Czech Republic. The typical feature is their gold-coloured coat and white (palominos, isabellas or yellows) or black (duns) mane. The breeding of horses in Chlumetz stud started in the 17th century. The gold-coloured horses served mainly military and farming purposes. On the Empress Maria Theresa's order, the breeding programme was extended to cover the army demand during the seven-year war between Austria and Prussia. Originally, no horse pedigrees were kept. This was changed in 1832 by the introduction of the Kinsky horse studbook; the studbook is still in use today as the evidence of the history of Chlumetz horses. A new race course was built in 1843; three years later, it hosted the first race in the Bohemian Kingdom held according to the English rules and won by the Chlumetz stallion Caesar. The emphasis was clearly shifting from hunting to racing, which

helped establish the long-lasting tradition of the Pardubice Grand National in 1874. Many of the Pardubice Grand National winners came from the Kinsky horse breeds including but not limited to, 1897, 1900 – Magyarád, 1899 – Sláva, 1931 – Pohanka, 1937 – Norma, 1966 – Nestor. These as well as many other Chlumetz horses were regularly among the top award winners. The character, colour and ease of ride of these horses make them in high demand by breeders and riders all around the world. The talent of Chlumetz horses is universal; they can be used for many disciplines from classic dressage to jumping, teaming and hunting. They are frequently saddled as sport horses for children. Most stallions at stud in the Czech Republic are imported; the export of Chlumetz horses to the world is a rare exception. A Chlumetz horse can also be found at the Royal Stud in England; the mare Johanka Kinská (Joan Kinsky) was a 100th birthday present to Queen Elizabeth, The Queen Mother.

21 200. výročí bitvy u Lipska 200th Anniversary of the Battle of Leipzig

53 Kč, aršík (KOMB)
Den vydání: 2. 10. 2013
Autor: Zdeněk Ziegler
Rytec: Václav Fajt

Bitva u německého Lipska, která se odehrála 16.–19. října 1813, byla největší a rozhodující bitva napoleonských válek. Stála zde proti sobě armáda francouzského císaře Napoleona a spojenecká

armáda Rakouska, Pruska, Ruska a Švédska. Těto velkolepé bitvy se zúčastnilo celkem půl milionu vojáků a nasazeno bylo přes dva tisíce děl. Až do první světové války to byl největší válečný konflikt světa. Koaliční armáda pod vedením Karla Filipa Schwarzenberga a několika dalších vysokých šlechticů čítala přes 300 tisíc mužů. Napoleonova slabší armáda čítala téměř 200 tisíc mužů. První den bitvy byl pro obě strany neúspěšný

KAREL F. SCHWARZENBERG

FDC

PRAHA

2. 10.
 2013

a skončil patem. Druhý den obě strany organizovaly přeskupení a čekaly na posily. Francouzům přišlo na pomoc 14 tisíc vojáků a spojencům 145 tisíc. Třetí den bitvy koaliční armáda zaútočila na všech frontách. Tento střet trval přes devět hodin a vyžádal si obrovské ztráty na obou stranách. Když Napoleon viděl neúspěch své armády, chystal se ustoupit přes řeku Elster. Bohužel vinou vlastních vojáků došlo k předčasnému zničení mostu, který byl jedinou možnou cestou k úniku. Zbytek přeživší armády začal prchat směrem k Francii. Tato porážka měla katastrofální dopad na Napoleonovu nadvládu a výsledkem byla jeho definitivní porážka o dva roky později u Waterloo. Krátce na to se stal Napoleon vyhnanecem na ostrově Elba. České země tuto výhru považovaly za svoji zásluhu, protože konfliktu u Lipska předcházela Napoleonova porážka u Chlumce u Ústí nad

Labem. Kromě toho byl vrchní velitel spojenecké armády polní maršál Karel Filip Schwarzenberg. Ten byl považován za českého šlechtice. V žádné bitvě před tím ani potom nebylo zastoupeno tolik Čechů na vysokých velitelských postech, včetně těch nejvyšších (náčelníkem štábu byl maršál Jan Josef Václav hrabě Radecký z Radče). V roce 1913 byl odhalen u Lipska Památník bitvy národů.

CZK 53, miniature sheet (KOMB)

Date of issue: 2. 10. 2013

Author: Zdeněk Ziegler

Engraver: Václav Fajt

The Battle of Leipzig, fought on 16-19 October 1813 in Germany, was the largest and decisive battle of the Napoleonic wars. It was a clash between the army of the French Emperor Napoleon and the allied armies of Austria, Prussia, Russia and Sweden. The grandiose battle involved over half a million soldiers and more than two thousand cannons, making it the largest battle in the world prior to World War I. The coalition army, under the command of Karl von Schwarzenberg and several other princes, had over 300,000 troops. It outnumbered the Napoleon's army of less than 200,000 troops.

Both armies achieved no success on the first day of the battle which ended in a stalemate. The second day was used by both armies to reorganise their forces and wait for reinforcements. The

French received only 14,000 troops as reinforcements; the coalition was strengthened by the arrival of 145,000 troops. On the third day, the coalition army launched a huge assault from all sides. In over nine hours of fighting, both sides suffered heavy casualties. Napoleon saw that the battle was a lost cause and he began to withdraw his army across the river Elster. However, because of a mistake of his own commanders, the bridge over the Elster which was the only exit route was destroyed before the entire army was able to cross the river. Those who survived began to flee towards France. The defeat dealt a harsh blow against Napoleon himself, who was finally defeated two years later in the Battle of Waterloo. Shortly afterwards, Napoleon was exiled to the island of Elba.

The Czech troops, who defeated Napoleon in the battle of Chlumec nearby Ústí nad Labem prior to the battle of Leipzig, considered the victory as their own triumph. Even more so because one of the commanders-in-chief of the Allied army, field marshal Karl von Schwarzenberg, was considered as a Czech prince. None of the battles fought before or after the Leipzig campaign involved so many Czech high ranking commanders including the highest ones (John Joseph Wenceslaus, Count Radetzky of Radetz was Schwarzenberg's chief of staff). A memorial for the battle, the "Völkerschlachtdenkmal", was unveiled in 1913 in Leipzig.

22 Osobnosti: Otto Wichterle, český vynálezce kontaktních čoček (1913–1998)

Personalities: Otto Wichterle, Czech Inventor of Contact Lenses (1913–1998)

21 Kč (Wifag)

Den vydání: 16. 10. 2013

Autor: Oldřich Kulhánek

Rytec: Miloš Ondráček

Prof. Ing. RNDr. Otto Wichterle, DrSc. se narodil 27. října 1913 v Prostějově a zemřel 18. srpna 1998 na Stražicku. Byl celosvětově známý vědec, který se proslavil zejména výrobou silonu a měkkých kontaktních čoček.

Narodil se v bohaté rodině prostějovských podni-

katelů a v šesti letech málem zemřel v důsledku dlouho trvajících horeček. Kvůli nemoci měl domáci školu a po svém uzdravení nastoupil rovnou do páté třídy. V devíti letech nastoupil i přes svůj nízký věk na státní gymnázium, kde maturoval s vyznamenáním. Na vysoké škole se chtěl zabývat matematikou a fyzikou, proto se rozhodl mezi strojírenstvím a chemií. Nakonec se rozhodl pro fakultu Chemicko-technologického inženýrství ČVUT v Praze.

Diplomovou práci Otto Wichterle psal pod

vedením prof. Votočka, významného chemika a spoluvůdce českého chemického názvosloví, který Wichterleho silně ovlivnil ideou svobodného vědeckého bádání bez komerčních či politických zájmů. Otto následně začal studovat i lékařskou fakultu, kde se rýsovala možnost vzniku nového oboru – biochemie.

Po 17. listopadu 1939, kdy byly protektorátním nařízením všechny vysoké školy uzavřeny, začal Otto Wichterle pracovat ve Výzkumných chemických dílnách firmy Baťa. Tam se zprvu zabýval úpravou materiálu Nylon 66, ze kterého ale nešly spřádat vlákna. Díky předchozím výzkumným zkušenostem se mu podařilo upravit tento materiál tak, aby z něj šly táhnout vlákna. Díky tomu se začal průmyslově vyrábět silon, používaný především pro výrobu pánských ponožek a dámských punčoch („silonek“).

Nejznámějším vynálezem Otty Wichterle jsou ale gelové kontaktní čočky. Zprvu byla jejich výroba značně problematická, nepřesná a s malým výtěžkem. Až po roce 1961 se mu podařilo proces výroby zjednodušit a připravit pro masovou výrobu (prototyp výrobního zařízení sestavil doma z dětské stavebnice „Merkur“, poháněné motorkem z gramofonu). V roce 1965 se o jeho vynález začaly zajímat velké firmy z USA, které začaly vyrábět kontaktní čočky v zahraničí.

Pro jeho politickou neutralitu se potýkal s problémy téměř celý život, zejména však v době komunistického režimu. Zasloužené úcty a uznání se mu dostalo až po roce 1989. V roce 1990 byl zvolen předsedou Československé akademie věd a ve funkci zůstal až do rozdělení Československa. V roce 1993 mu Karlova univerzita udělila čestný akademický titul Doctor honoris causa a téhož roku byla jeho jménem pojmenována planetka v naší sluneční soustavě. Od roku 2002 uděluje Akademie věd České republiky cenu Otty Wichterleho talentovaným vědcům do 35 let věku.

CZK 21 (Wifag)

Date of issue: 16.10.2013

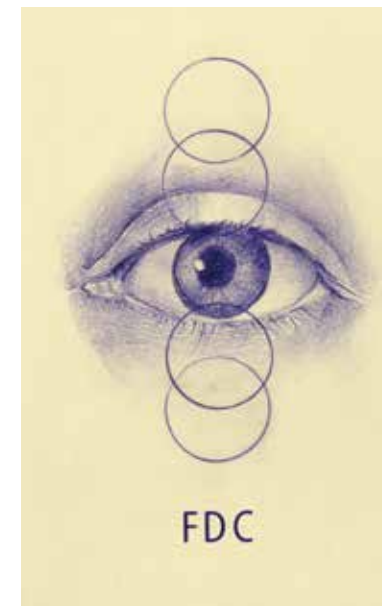
Author: Oldřich Kulhánek

Engraver: Miloš Ondráček

Prof. Ing. RNDr. Otto Wichterle, DrSc. was born on 27 October 1913 in Prostějov and died on 18 August 1998 in Stražicko. This world-renowned scientist became famous mainly due to silon and soft contact lenses.

He was born into a rich business family in Prostějov. At the age of 6, he almost died from a persistent fever. He was therefore home-schooled. After his recovery he went directly to the fifth grade and, at the young age of 9, he was admitted to a state-run grammar school. He graduated with honours. He wanted to study mathematics and physics at university, his choice was

therefore between mechanical engineering and chemistry. He decided to study chemical technology engineering at the Czech Technical University in Prague.

He wrote his thesis under the tutelage of Professor Votoček, an important chemist and co-author of the Czech chemical nomenclature. His idea of a scientific study free of any commercial or political interests had a strong impact on Wichterle. Wichterle continued his studies at the school of medicine, which offered him the possibility to join a new discipline, biochemistry.

Following the events on 17 November 1939, when all Czech universities were closed by the Nazis, he took up a job in Baťa Shoe Company's chemical research laboratory. He began with the research of Nylon 66, a synthetic polymer which was not suitable for the fibre spinning process. His previous experience helped him find a treatment which made nylon suitable for fibre applications. This led to the industrial production of silon, a synthetic material used mainly in men's socks and women's tights.

But his best known invention are gel contact lenses. The start-up of their production suffered from many problems, inaccuracies and low yields. In 1961, Wichterle used a Merkur modelling kit for children and a gramophone motor to build a prototype of the production machine; the process was eventually simplified and ready for large-scale production. In 1965, his invention attracted large U.S. companies which started the production of contact lenses abroad.

Wichterle's political neutrality caused him a lifetime of problems, especially during the communist regime. He had to wait until after 1989 for well-deserved honours and awards. In 1990, he was elected President of the Czechoslovak Academy of Sciences. He remained in the office until the split of Czechoslovakia in 1993. In 1993, Charles University awarded him a degree honoris causa and a planet in our solar system was named after him. Starting from 2002, talented scientists younger than 35 years may receive an Otto Wichterle Award granted by the Academy of Sciences of the Czech Republic.

století v Ivančicích u Brna (1562) a od roku 1578 na tvrzi v Kralicích, pod patronátem Jana Žerotína, který sídlil v blízké Náměšti. V Ivančicích i Kralicích působil významný tiskař Jednoty bratrské – Zachariáš Šolín.

Iniciátorem překladu byl bratrský biskup Jan Blahoslav, který jako první navázal na erasmovskou tradici a snahu přeložit Písmo z původních jazyků. Sám přeložil Nový zákon podle vydání Theodora Bezy, který byl opatřen i latinským překladem. Blahoslav se řídil především Bezovým latinským textem, ale přihlížel i k řeckému originálu. Začal používat rozsáhlé komentáře, včetně odkazů na příbuzná biblická místa, překladových variant... Blahoslav měl v úmyslu přeložit i Starý zákon, ale než s úkolem začal, zastihla ho smrt. Překlad Nového zákona revidoval senior Jan Němčanský, jeho druhé vydání pak Zachariáš Ariston. Překlad Starého zákona koordinoval a vedl Blahoslavův odchovanec a biskup Ondřej Štefan. Spolu s ním na překladu pracovali (teologové zabývající se filologií): Mikuláš Albrecht z Kaménka (hebraista), Lukáš Helic (pokřtěný Žid), Jan Eneáš (senior

Jednoty bratrské), Izaiáš Cibulka (konsenior a správce kralického sboru), Jiří Strejc (konsenior), Jan Efraim, Pavel Jessen a Jan Kapito (Hlaváč). První vydání Kralické bible vyšlo v šesti svazcích, proto se často označuje jménem „šestidílka“. Rozdělení textu do šesti svazků bylo způsobeno tím, že se nejednalo jen o biblický text, ale i o rozsáhlé komentáře a vsuvky po stranách, díky kterým se text značně rozšířil. V Kralické bibli se poprvé v českém prostředí objevuje dělení kapitol na verše (podle vzoru Roberta Stephana z roku 1551).

CZK 14 (Heidelberg)

Date of issue: 16. 10. 2013

Author: Josef Dudek

Engraver of the FDC and line drawing:

Václav Fajt

The Bible of Kralice (Bible kralická) is a Czech printed bible which was translated from the original biblical languages (Hebrew, Aramaic, Greek) by translators and theologians from the Unity of the Brethren (Jednota bratrská). It was named after Kralice, a fortress in South Moravia, where the bible was printed. It is the first Czech translation of the Bible made from the original languages instead of the Latin Vulgate (i.e. a popular version). From the very beginning, members of the Unity emphasized the importance of their literary production and very soon understood the value of book printing. The high quality of their prints is famous. The Unity was a prohibited religious organisation. Its members therefore did not identify the place

of origin of their prints but replaced it with the cover name "in insula hortensi" ("On the Isle of Gardens") because of the location of the print shop among gardens. The first print shop set up in Litomyšl in 1503 was moved to Mladá Boleslav in 1518. In the second half of the 16th century, it was relocated to Ivančice nearby Brno in 1562 and, in 1578, it ended up in the Kraslice fortress under the protection of Jan Žerotín (also Zierotin), owner of the nearby Náměšť estate. One of the major Unity printers, Zachariáš Šolín, worked in Ivančice and Kralice.

The translation was initiated by Jan Blahoslav, a bishop of the Unity and the first Czech scholar who resumed the tradition of Erasmus and the effort made to translate the Bible from its original languages. Blahoslav alone translated the New Testament using Theodor Beza's Greek-Latin edition. His translation was mainly based on the Latin version, but he also considered the Greek original. He introduced extensive notes and references to related biblical places, alternative translations and other techniques. He also planned to translate the Old Testament but he died before the work began. The first edition of his translation of the New Testament was revised by Jan Němčanský, a senior pastor of the Unity, and the second edition was revised by Zachariáš Ariston.

The effort to translate the Old Testament was coordinated and led by Blahoslav's former pupil, Bishop Ondřej Štefan. Other theologians and philologists involved in the collaborative effort included Mikuláš Albrecht of Kamének (Hebrew expert), Lukáš Helic (baptised Jew), Jan Eneáš (Senior Pastor), Izaiáš Cibulka (Co-Senior Pastor and Administrator of the Kralice Congregation), Jiří Strejc (Co-Senior Pastor), Jan Efraim, Pavel Jessen, and Jan Kapito Hlaváč. The first edition of the Bible of Kralice, which was published in six volumes, is often referred to as the "Six-Volume Edition". The text was divided into six volumes because it contained not only the biblical texts but also extensive comments and notes in the margins, which made it considerably larger.

23 400 let Bible kralické 400th Anniversary of the Bible of Kralice

14 Kč (Heidelberg)

Den vydání: 16. 10. 2013

Autor: Josef Dudek

Rytec liniové kresby a FDC:

Václav Fajt

Bible kralická je česká tištěná bible, kterou z původních biblických jazyků (hebrejštiny, aramejštiny a řečtiny) přeložili překladatelé a teologové původní Jednoty bratrské. Svůj název dostala podle místa vytištění, kterým byly Kralice (Jižní Morava). Je to první český překlad bible z původních jazyků, nikoli z latinské Vulgáty (lidové vydání). Bratři od počátku své činnosti kladli důraz na literární činnost svých členů a i proto velmi brzo ocenili význam knihtisku. Jejich tisky vynikají vysokou typografickou úrovní. Jednota bratrská byla zakázaným náboženským uskupením. Z důvodu utajení se ve vydaných knihách nepoužívalo označení místa tisku, jen krycí označení „in insula hortensi“ (pro své umístění v zahradách). Tajná bratrská tiskárna byla nejprve v Litomyšli (1503) a Mladé Boleslavi (1518). Ve druhé polovině

24 Umělecká díla na známkách: Giovanni Battista Piranesi (1720–1778)

Works of Art on Postage Stamps: Giovanni Battista Piranesi (1720–1778)

26 Kč (KOMB)
Den vydání: 6. 11. 2013
Rytec: Martin Srb

Giovanni Battista (též Giambattista) Piranesi (4. 10. 1720 Mogliano, Benátky – 9. 11. 1778 Řím) byl významný italský umělec, kterého proslavily jeho rytiny antických zřícenin a fantaskní veduty z cyklu Vězení. Zatímco bratr Andrea v něm vzbudil zájem o antické umění, jeho strýc Matteo Lucchesi ho seznámil s architekturou. Od roku 1740 žil v Římě, kde se seznámil s Giuseppe Vasim, který ho naučil metody rytí a leptání. Spolu s ním a s dalšími studenty spolupracoval na tvorbě série desek se zobrazením starého Říma. Tento motiv se mu stal vlastním a o pár let později vytvořil vlastní obrazy Říma, které ho proslavily. Kromě toho se celosvětově proslavil šestnácti obrazy fiktivních vězení, situovaných do podzemních prostor s mnoha schodišti a velkými stroji. Tyto až kafkaevské vize ovlivnily pozdější

malíře romantismu a surrealismu. V roce 1763 byl povolán Papežem Clemen-tem XIII. na restaurování místní katedrály, ale on to odmítl. Místo toho začal o rok později soukromou dráhu architekta a přijal nabídku k opravě kostela Sv. Marie v Římě, kde byl později v místních hrobkách pohřben. V roce 1767 byl jmenován rytířem, což mu umožnilo zvat se Cavalier Piranesi. Umírá po dlouhé nemoci v roce 1778. Piranesi během svého života vytvořil asi dva tisíce grafických listů s vyobrazením pohledů na částečně fiktivní ruiny starobylého Říma a značný počet grafických reprodukcí kamenných váz, náhrobků, krbů a různých zdobných prvků architektury.

CZK 26 (KOMB)
Date of issue: 6. 11. 2013
Engraver: Martin Srb

Giovanni Battista (also Giambattista) Piranesi (4 October 1720, Mogliano, Venice – 9 November 1778, Rome) was a major Italian artist famous for his engravings of ancient remains and fantastic vedute (views) from the series "Prisons" (Carceri d'invenzione or "Imaginary Prisons"). His brother Andrea introduced him to ancient art, and later he studied

FDC

architecture under his uncle Matteo Lucchesi. From 1740, he lived in Rome where he studied under Giuseppe Vasi, who introduced him to the art of engraving and etching. He collaborated with him and other students to produce a series of vedute (views) of the ancient Rome. He adopted this motif and, after several years, created his own views of Rome which made him famous. His fame was further boosted by a series of sixteen prints of fictitious prisons situated in enormous subterranean vaults with numerous staircases and mighty machines. These almost Kafkaesque visions influenced Romanticism and Surrealism. In 1763, he rejected Pope Clement XIII's offer

to restore a local cathedral. Instead, he started his own career as an independent architect in 1764. His works included the restoration of the church of Santa Maria del Priorato in Rome, where he was buried after his death. In 1767, he was knighted, which enabled him to use the title "Cavaliere" before his name. Piranesi died after a long illness in 1778. During his life, he created about two thousand prints with vedute (views) of partially fictitious remains of the ancient Rome and a considerable number of graphic reproductions of stone vases, tombs, mantelpieces and various architectural ornaments.

Umělecká díla na známkách: Bohuslav Reynek (1892–1971)

Works of Art on Postage Stamps: Bohuslav Reynek (1892–1971)

30 Kč (Waite)
Den vydání: 6. 11. 2013
Rytec: Bohumil Šneider

Bohuslav Reynek se narodil 31. května 1892 v Petrkově u Havlíčkova Brodu, kde také 28. září 1971 zemřel. Byl uznávaným českým básníkem, překladatelem a grafikem. Během studií, ovlivněn svým profesorem Maxem Eislerem, se začal zajímat o literaturu a výtvarné umění. Na přání svého otce po maturitě začal studovat zemědělství, ale po čase studia zanechal a vrátil se na rodný statek do Petrkova. Odtud podnikl svou první cestu do Francie a začal psát první básně, které byly později vydány ve sbírce „Žizně“. Roku 1923 odjel do Grenoblu, aby poznal autorku knihy „Ta vie est la...“, básničku Suzanne Renaudovou, kterou si roku 1926 vzal za manželku. Dalších deset let žil se syny Danielem a Jiřím střídavě v Grenoblu a v Petrkově. Do Petrkova se definitivně vrátil po otcově smrti, aby se ujal správy statku. Koncem války (1944) byli Reynkovi donuceni statek opustit. Vrátili se o rok později, ale po komunistickém puči byl statek zestátněn. I nadále zde však rodina zůstala. Reynek na něm pracoval jako

zemědělský dělník až do roku 1957. Toto období prožívá velmi těžce, uzavírá se do sebe, tím ale dozrává jeho osobitý básnický a neotřelý grafický projev – kombinace suchých jehel s monotypy. Reynkovo básnické dílo a poezie vycházelo po dlouhá léta pouze v bibliofilských vydáních či časopisech. Prvního souborného vydání se dočkal až roku 1969. Jeho první sbírky, psané ve dvacátých letech, byly ovlivněny expresionismem. Po desetileté odmlce se jeho projev změnil – významnější roli začal hrát motiv rodného kraje – Vysočiny a její přírody. Z jeho básní je stále patrnější křesťanská spiritualita a láska k Bohu. Vrcholem Reynkovy tvorby je jeho poslední sbírka „Odlet vlaštovek“, která byla vydána až posmrtně. Překladatelská činnost byla velice významnou částí jeho práce. Překládal zejména z francouzského, ale i z německého jazyka. Od konce čtyřicátých let se soustředil na překlady básnických sbírek své ženy Suzanne Renaudové. Grafice se věnoval od mládí. Při své tvorbě spolupracoval například i s Josefem Čapkem. Během pobytu ve Francii vystavoval svá díla, která zde byla velmi dobře přijímána. Ve třicátých letech dominovala v jeho díle krajina. Od roku 1939 se výrazněji v jeho grafice uplatnily biblické motivy.

Během druhé světové války jsou nejčastějšími motivy ukřižování, pieta či zapření sv. Petra. Nejvýznamnější část Reynkova grafického díla vzniká v 50. a 60. letech – např. cyklus „Job“, cyklus „Don Quijote“, atd. Stejně jako básnická tvorba i jeho grafická tvorba došla plného oficiálního uznání až po pádu komunistického režimu v 90. letech.

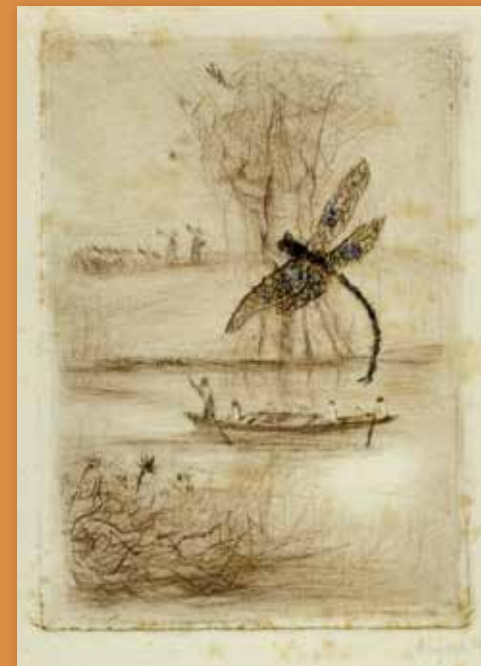
CZK 30 (Waite)
Date of issue: 6. 11. 2013
Engraver: Bohumil Šneider

Bohuslav Reynek was born on 31 May 1892 in Petrkov nearby Havlíčkův Brod and he died there on 28 September 1971. He was a renowned Czech poet, translator and graphic artist. During his studies, under the influence of his pro-

fessor Max Eisler, he became interested in literature and fine arts. After graduating from secondary school, he followed his father's wishes and began his studies in agriculture but, after some time, he dropped out and returned to his family house in Petrkov. He took his first trip to France and then started to write his first poems, later published in the collection "Žizně".

In 1923, he left for Grenoble to meet the poet and author of "Tā vie est là...", Suzanne Renaud, whom he married in 1926. He spent the next ten years with his sons Daniel and Jiří, splitting his time between Grenoble and Petrkov. After his father's death, he came back to Petrkov to stay and manage the family farm.

In 1944, at the end of the war, the family was to leave the farm. One year later, they returned but the farm was nationalised after the communist coup in

1948. The family remained. Reynek worked on the nationalised farm as a worker until 1957. These hard times created an introverted, mature Reynek with a unique poetic and graphic expression; he used a combination of dry needles with monotypes to express his deeply felt emotions.

For many years, Reynek's poems were only published in special limited editions or magazines. He had to wait until 1969 to have his first collection published. His first collections, written in the 1920s, were influenced by expressionism. After a ten-year break, his style changed, focusing more on the region of his birth, the Czech and Moravian Highlands, and its natural world. The themes of Christian spirituality and his love of God grew through his poems. The culmination of his work was his last collection "Odlet vlaštovek", published after his death.

Translations made up a major part of Reynek's work.

He translated mainly from French, but also from German. Since the late 1940s, he concentrated on translating collections of his wife Suzanne Renaud's poems.

As a young man, he became involved in graphic art. He also collaborated with other graphic artists such as Josef Čapek. His works exhibited during his stay in France were very well received. Landscapes were the dominant theme of his 1930s works. Biblical motifs grew through his works after 1939. Crucifixion, pieta and St. Peter's denial of Christ were the most frequent ones used by him during World War II. The most significant part of Reynek's graphic works, such as the series "Job", "Don Quijote", was created in the 1950s and 1960s.

Like his poetry, his graphic art had to wait for its full official recognition until the fall of the communist regime in the 1990s.

26 Umělecká díla na známkách: Max Švabinský (1873–1962) Works of Art on Postage Stamps: Max Švabinský (1873–1962)

35 Kč (Waite)

Den vydání: 6. 11. 2013

Rytec: Václav Fajt

Maxmilián Theodor Jan Švabinský (17. září 1873, Kroměříž–10. února 1962, Praha) byl českým malířem a grafikem. Velkou měrou se podílel na zviditelnění českého výtvarného umění v celé Evropě. Patřil ke generaci umělců, kteří položili základy československého moderního výtvarného umění 20. století.

O umění se zajímal již v době studií na německé reálce v Kroměříži, odkud odešel na pražskou Akademii výtvarných umění, do ateliéru Maxmiliána Pirnera. V té době tvořil perokresby s portréty českých spisovatelů a vědců. Během svého života vytvořil i několik poštovních známek a československých bankovek. Jeho díla jsou mistrovská nejen díky jeho kreslířskému umu, ale i díky jeho touze v malbě zachytit duši malované osoby či atmosféru malované scény. V roce 1900 se oženil s Elou Vejrychovou, která byla jeho inspirací i motivem mnoha obrazů. To platilo až do 1911, kdy si jeho švagr Rudolf Vejrych vzal za manželku Annu Procházkovou, do které se Švabinský zamiloval a později se s ní i oženil (1930). Právě ta ovlivnila jeho další tvorbu, především pak jeho grafickou řadu „Ráj“, kde Švabinský zcela otevřeně zachytil sám sebe a Annu v intimních pozicích. Věřil, že v umění neexistují žádné omezení a lze tvořit svobodně a bez předsudků.

Max Švabinský se kromě samotné tvorby věnoval i pedagogické činnosti a vyučoval na pražské Akademii výtvarných umění, kde byl opakovaně zvolen jejím rektorem a doživotním čestným profesorem. Byl členem spolku Mánes a zakládajícím členem Sdružení českých umělců grafiků Hollar. Masarykova universita v Brně mu udělila čestný akademický titul Doctor honoris causa, obdržel rytířský Řád čestné legie, Řád republiky.

CZK 35 (Waite)

Date of issue: 6. 11. 2013

Engraver: Václav Fajt

Maxmilián Theodor Jan Švabinský (also Max Švabinský) (17 September 1873, Kroměříž–10 February 1962, Prague) was a Czech painter and graphic artist. He greatly contributed to Czech fine arts being put on the map of Europe. Max belonged to the generation of artists who laid the foundation for the 20th century Czechoslovak modern fine arts.

He became involved in art already as a student at the German Realschule in Kroměříž. He continued his studies at the Academy of Fine Arts

under Maxmilián Pirner. At that time, he used pen-and-ink drawings to create portraits of Czech writers and scientists. During his life, he also designed several postage stamps and Czechoslovak banknotes. His works are masterpieces not only because of his drawing ability but also because of his desire to capture the soul of the painted person or the atmosphere of the painted scene in his painting.

In 1900, he married Ela Vejrychová who inspired and motivated many of his paintings until 1911. In that year, his brother-in-law Rudolf Vejrych married Anna Procházková. Švabinský fell in love with Anna and, in 1930, married her. Anna influenced his further works, especially those

in the series of prints "Ráj" ("Paradise") which quite openly showed the couple in intimate positions. Max believed that there are no limitations to art, which can be created freely and without prejudice.

Max Švabinský was not only an artist but also a teacher. He was repeatedly elected Chancellor of the Academy of Fine Arts in Prague and was made an honorary professor there. He was a member of the association of artists "Mánes" and a founding member of the association of Czech graphic artists "Hollar". He was awarded a degree honoris causa by Masaryk University in Brno; the knight Order of the Legion of Honour; the Order of the Republic.

Poštovní přepážky České pošty s filatelistickým zbožím

The Czech Post counters selling philatelic goods

Prodejna PostFila

Ortenovo nám. 542/16, 170 24 Praha 7 – Holešovice

Tel.: +420 251 036 389, fax: +420 220 875 543

Internet:

<http://www.ceskaposta.cz>

E-mail:

postfila@cpost.cz

PostFila

filatelistické služby České pošty – nová vydání českých známek pro filatelisty v tuzemsku i do celého světa

PostFila

Czech Post philately services – new issues of Czech stamps for philatelists in our country and all over the world

Poštovní muzeum – Nové Mlýny 2, 110 00 Praha 1

Prodejna známkové tvorby, Jindřišská 14, 110 16 Praha 1, přepážky 29 a 30.

Pošta 012 – Hrad, III. nádvoří, 119 01 Praha 1

Pošta Kolín 1, nám. Republiky 241, 280 01 Kolín 1

Pošta České Budějovice 1, Senovážné nám. 1, 370 01 České Budějovice 1

Pošta České Budějovice 13, Boreckého 1590, 370 13 České Budějovice 13

Pošta Český Krumlov 1, Latrán 193, 381 01 Český Krumlov 1

Pošta Dačice, Goethova 71/I, 380 01 Dačice

Pošta Pelhřimov, Příkopy 1889, 393 01 Pelhřimov

Pošta Třeboň, Seifertova 588, 379 01 Třeboň

Pošta Strakonice 1, Podskalská 601, 386 01 Strakonice 1

Pošta Strunkovice nad Blanicí, nám. B. Havlasy 86, 384 26 Strunkovice nad Blanicí

Pošta Prachatice, Pivovarská 284, 383 01 Prachatice

Pošta Tábor 1, Žižkovo nám. 10, 390 01 Tábor 1

Pošta Tábor 2, U Bechyňské dráhy 2926, 390 02 Tábor 2

Pošta Písek 1, Žižkova třída 270/2, 397 01 Písek 1

Pošta Soběslav, E. Beneše 286/5, 392 01 Soběslav

Pošta Vacov, Vacov č. p. 29, 384 86 Vacov

Pošta Veselí nad Lužnicí 1, ČSA 582/I, 391 81 Veselí nad Lužnicí 1

Pošta Blatná, T. G. Masaryka 293, 388 01 Blatná

Pošta Vodňany, Kampanova 591, 389 01 Vodňany

Pošta Vimperk, 1. Máje 195/4, 385 01 Vimperk

Pošta Jihlava 1, Masarykovo nám. 4321/8, 586 01 Jihlava 1

Pošta Volary, Náměstí 25, 384 51 Volary

Pošta Domažlice 1, Msgre. B. Staška 71, 344 01 Domažlice 1

Pošta Karlovy Vary 1, T. G. Masaryka 1, 360 01 Karlovy Vary 1

Pošta Klatovy 1, Nádražní 89/III, 339 01 Klatovy 1

Pošta Plzeň 1, Solní 20, 301 00 Plzeň 1

Pošta Liberec 1, nám. Dr. E. Beneše 559/28, 460 01 Liberec 1

Pošta Pěnčín u Liberce, 463 45 Pěnčín 107

Pošta Jablonec nad Nisou 1, Liberecká 32/2, 466 01 Jablonec nad Nisou 1

Pošta Ústí nad Labem 1, Masarykova 3120/34, 400 01 Ústí nad Labem 1

Pošta Harrachov v Krkonoších, Harrachov 152, 512 46 Harrachov

Pošta Teplice 8, Laubeho nám. 293/3, 415 08 Teplice

Pošta Chomutov 2, Dr. Farského 4732, 430 02 Chomutov 2

Pošta Jilemnice, Geologa Pošepného 380, 514 01 Jilemnice

Pošta Most 1, Moskevská 5/5, 434 01 Most 1

Pošta Litoměřice 1, Na Valech 18, 412 01 Litoměřice

Pošta Hradec Králové 2, Zamenhofova 915/2, 500 02 Hradec Králové 2

Pošta Hradec Králové 3, Pospíšilova 215/11 A, 500 03 Hradec Králové 3

Pošta Úpice, Palackého 1096, 542 32 Úpice

Pošta Jičín 1, Šafaříkova 142, 506 01 Jičín 1

Pošta Náchod 1, Masarykovo náměstí 43, 547 01 Náchod 1

Pošta Pardubice 2, Palackého 1233, 530 02 Pardubice 2

Pošta Frýdek-Místek 1, Sadová 2379, 738 01 Frýdek-Místek 1

Pošta Nový Jičín 1, K nemocnici 11, 741 01 Nový Jičín 1

Pošta Kopřivnice 1, Obránců míru 890, 742 21 Kopřivnice 1

Pošta Olomouc 2, Jeremenkova 19, 772 00 Olomouc 2

Pošta Opava 1, Masarykova 22, 746 01 Opava 1

Pošta Ostrava 30, Bohumíra Četyny 1047/12, 700 30 Ostrava 30 – Bělský les

Pošta Havířov 1, Dlouhá 7, 736 01 Havířov 1

Pošta Karviná 1, Masarykovo nám.3/2, 733 01 Karviná – Fryštát

Pošta Krnov, nám. Minoritů 88/11, 794 01 Krnov

Pošta Přerov 2, Kratochvílova 114/4, 750 02 Přerov I – Město

Pošta Šumperk 1, Gen. Svobody 100/13, 787 01 Šumperk 1

Pošta Brno 200 – POST-MERKUR, Orlí 32/618, 600 20 Brno

Pošta Zlín 1, Bartošova 4393, 760 01 Zlín

Pošta Kroměříž, Oskol 3763/44, 767 01 Kroměříž

Pošta Vsetín 1, Mostecká 1144, 755 01 Vsetín 1

Pošta Valašské Meziříčí 1, Polášková 122, 757 01 Valašské Meziříčí 1

Pošta Rožnov pod Radhoštěm 1, Náměstí Míru 1268, 756 61 Rožnov pod Radhoštěm 1

Zásilky na dobírku v tuzemsku:

Inland cash on delivery consignments:

Česká pošta, s. p., Služby filatelistům, Nákladní 29, 362 07 DEPO Karlovy Vary 70

tel./fax: 353 540 153, e-mail: filatelie.kv@cpost.cz

B Prodejní místa českých poštovních známek v zahraničí

Points of sale of Czech postage stamps abroad

Německo / Germany

Hermann E. Sieger, Venusberg 32 - 34, D-73545 Lorch/Württemberg, fax: +49 7172 21438, e-mail: sieger@sieger.de

Philagentur, Feldbergstr. 57, D-61440 Oberursel, fax: +49 6171 628282, e-mail: info@philagentur.de

Francie / France

Cercle Philatélique, M. Jean Louis Bardelli, 60, Avenue du Tech, F-66700 Argeles sur mer, e-mail: jlb66@orange.fr

Francois Perol, 6, rue Damrémont, F-75018 Paris, fax: +33 1 42522688

Belgie / Belgium

Van Caneghem Etienne, Zandvoordestraat 15, B-9052 Gent-Zwijnaarde, fax: +32 9 2213124 e-mail: vancaneghemetienne@hotmail.com

Litva / Lithuania

Neofila Ltd., P.O.Box 107, LT-50006 Kaunas - 5, fax: +370 37 426720, e-mail: stamps@neofila.com

Španělsko / Spain

Hirschfeld Import – Export, Javier de Gregorio, Plaza del Angel 16, 3rd B, E-28012 Madrid, fax: +34 91 3692138, e-mail: info@hirschfeld.es

USA / U.S.A.

Bombay Philatelic Inc., P.O.Box 970381, Boca Raton, Fl., 33497 USA, tel: +1 561-499-7990, fax: +1 561-499-7553, e-mail: sales@bombaystamps.com

Julian J. Hosnedl, Les Mixes Company, 285 Dean Rd., Clarksville, TN 37040, fax: +1 615 6476747, e-mail: lesmixes@att.net

Austrálie / Australia

Peter Strich, GPO Box 495, Flinders Lane, Victoria 8009, fax: +61 3 96399177, e-mail: sales@peterstrich.com.au

Japonsko / Japan

Japan Philatelic Agency, P.O.Box 96, Toshima, Tokyo 170 – 8668, fax: +81 3 59513431, e-mail: enomoto@agcy.co.jp

Čína / China

Topical World Stamp Co, 7th Floor, 279 Chaohu Road, Hefei City, 230001 P.R. China, tel.: +86 551 2883820, fax: +86 551 2883814, e-mail: info@topicalworld.com

C Emisní plán českých poštovních známek 2014 Issue Plan of Czech postage stamps 2014

20. 1. Tradice české známkové tvorby: Ladislav Jirka, rytec (1914–1986)
5. 2. Zimní olympiáda v Soči 2014
5. 2. Zimní paralympiáda v Soči 2014
5. 3. Historické dopravní prostředky: automobil Z4 (Zbrojovka Brno)
5. 3. Historické dopravní prostředky: prototyp 1. československého vozu pro Metro Praha
5. 3. 150 let českého hasičstva
26. 3. Osobnosti: Bohumil Hrabal (1914–1997)
26. 3. Osobnosti: Prof. RNDr. Zdeněk Kopal (1914–1993)
26. 3. Krásky naší vlasti: Zámek Červená Lhota
30. 4. Europa – Národní hudební nástroje – dudy
30. 4. 200 let muzejnictví; Opava 1814
14. 5. Technické památky: Ruční papírna ve Velkých Losinách
14. 5. Pražský hrad – Shromáždění olympských bohů – Peter Paul Rubens
11. 6. Historické dopravní prostředky: letoun Eugena Čiháka: Rapid, 1912
11. 6. Historické dopravní prostředky: Řetězový nákladní parník na Labi
25. 6. Válečným obětem 1. světové války
3. 9. Ochrana přírody – Beskydy
4. 9. Osobnosti: Karel starší ze Žerotína (1564–1636)
15. 10. Chrám sv. Víta
5. 11. Osobnosti: Andreas Vesalius (1514–1564)
5. 11. Umělecká díla na známkách: Jakub Schikaneder (1855–1924)
5. 11. Umělecká díla na známkách: Jaromír Funke (1896–1945)
5. 11. Umělecká díla na známkách: Salvador Dalí (1904–1989)

Změna emisního plánu vyhrazena

Emise označené WIFAG jsou tištěny rotačním ocelotiskem kombinovaným s hlubotiskem, emise označené WAITE jsou tištěny ocelotiskem z plochých desek. Emise označené Heidelberg jsou tištěny ofsetem a emise označené KOMB jsou tištěny kombinací ocelotisku z plochých desek a ofsetu.

We reserve the right to make changes in the issue plan.

Issues marked WIFAG are printed by rotary recess printing combined with photogravure, issues marked WAITE are printed by recess printing from flat plates. Issues marked Heidelberg are printed by offset and issues marked KOMB are printed by a combination of recess printing from flat plates and offset.

Vydala © Copyright: Česká pošta, s.p., Praha 2013

Autoři textové části: Ing. Břetislav Janík, Bc. Vladislav Kostka, Ing. Petra Hanzalová, externí spolupráce Doc. MUDr. František Štastný, CSc. s použitím těchto pramenů:

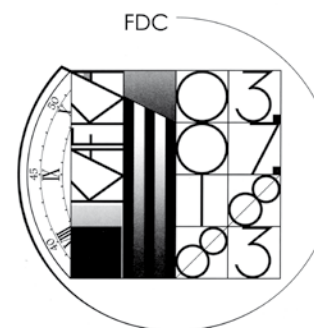
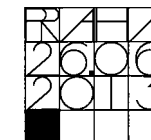
wikipedia.cz (2, 3, 4, 6, 8, 9, 10, 11, 12, 13, 15, 16, 17, 18, 21, 22, 23, 24, 25, 26), batuvkanal.cz, cspol.cz (3), klaster-zlatakoruna.eu (5), M. Jahoda – Poštovní muzeum (7), wga.hu (9), sluknovsko.cz (12), cd.cz, auta5p.eu (13), J. Kramář – Poštovní muzeum (14), kanoe.cz (17), equus-kinsky.cz (19,20).

Překlad: PhDr. Klára Kašová

Grafická úprava: Ondřej Šmerda ak. mal.

Výplatní známky 2013 Definitive stamps 2013

D

Poštovní známky s vlastním originálním přitiskem

Nechte si vyrobit k poštovní známce libovolný přitisk podle své fantazie.

Netradiční dárek a vynikající reklamní prostor.

Kontakt

Více informací: www.ceskaposta.cz/pritisky
Ochotně vám poradíme na e-mailové adrese pritisky@cpost.cz
a na tel. číslech **251 036 249** a **251 036 216**.

Přitisky vám rádi zhotovíme na pracovišti:
PostFila - Česká pošta, s.p.
Ortenovo náměstí 542/16
170 24 Praha 7